

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

15
1921

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΑΧΙΛΛΗΪΣ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ζη' κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τευχῶν.¹ Τὸ πρῶτον τούτων εἶνε τετράδιον ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 130 καὶ φέρον ἔξωθεν ἐπιγραφὴν «Διήγησις Ἀχιλλέως ἐκ τοῦ ἐν Νεαπόλει χειρογράφου». Τὸ δεύτερον ἀποτελεῖται ἐκ πέντε φύλλων, φέρει δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Σχόλια διηγήσεως Ἀχιλλέως» καὶ δι' ἐρυθρᾶς μολυβδίδος «ἶδε τετράδ. ΙΓ' (1879)» καὶ τὸ τρίτον ἀποτελεῖται ἐκ 40 σελ. καὶ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Διήγησις περὶ τοῦ Ἀχιλλέως» καὶ ἄνωθεν «Κατὰ τὸν κώδικα τῆς ἐν Ὁξωνίῳ βιβλιοθήκης».

Τὸ πρῶτον περιέχει τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλήϊδος ἐκ τοῦ γνωστοῦ χειρογράφου τῆς Νεαπόλεως (σ. 5—138) μετὰ διορθώσεων τοῦ κειμένου ὑπὸ τοῦ Λάμπρου γενομένων. Αἱ διορθώσεις αὗται φθάνουσι μέχρι τῆς σελίδος 44, τοῦ στίχου δηλ. 547, ἔπειτα δὲ ἔχει ἀφεθῆ κενὸς ὁ τῶν διορθώσεων χώρος. Ὡς φαίνεται ὁ Λάμπρος ἀντέγραψε τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλήϊδος, ἔπειτα δὲ διώρθωσεν αὐτὸ μέχρι τοῦ στίχου 547, τὸ ὑπόλοιπον ἀφίσας ἀδιόρθωτον πιθανῶς ἔνεκα τῆς ὑπὸ τοῦ Βικέλα κατὰ τὸ 1881 γενομένης ἐκδόσεως τοῦ κειμένου τῆς Ἀχιλλήϊδος ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ W. Wagner.² Αἱ σελίδες 1—3 καὶ 139—149 περιέχουσι σημειώσεις τοῦ Λάμπρου, ἐν αἷς καὶ λεπτομερεστέραν περιγραφὴν τοῦ γνωστοῦ χειρογράφου τῆς Νεαπόλεως. Ἴδου αἱ κυριώτεραι τούτων.

1. Πρβλ. κατάλογον Γ. Χαριτάκη σελ. 120.

2. Trois poèmes grecs du moyen-âge inédits recueillis par feu le professeur W. Wagner. Berlin 1881 σελ. 1—55.

Νεάπολις
Biblioteca nazionale

Κωδ. ἑλλην. II, B. 27 (251 Κυρίλλου)

Κωδιξ miscellaneus, πολλά περιέχων συνδεδεμένα, γραφῶν διαφόρων καὶ ἐποχῶν τοῦ αἵματος καὶ ἰσὶ αἰῶνος.

Τὸ πρῶτον φ. 1α

Ἰ̅ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ σύνταγμα ἔναι διὰ νὰ πενθεῖσαι
γυναῖκες τοὺς ἔχασασιν, εἰς τὸ μέσον ποῦ τ' ἀκούσει
θέλει νοήσει τῆς ζωῆς τὸ μάταιον καὶ τέλος·
ἐπιστροφή πρὸς τὸν θεὸν καὶ παύεται τὸ μέλος 1

Τοῦ κόσμου τὸ ἀβέβαιον καὶ τὸ πεπλανημένον,
καὶ τοῦ καιροῦ τὸ ἄστατον καὶ διαβεβλημένον
καὶ τῶν πραγμάτων ἡ φορὰ καὶ κοσμικὴς φροντίδες
καὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ σκοπὸς καὶ μάταιες ἐλπίδες
τοῦ χρόνου τὸ ἀκράτητον ποῦ ἀενάως τρέχει
ὡς σὰν ποτάμι πάντοτε καὶ στάσιμον δὲν ἔχει
αὐτὰ με παρεκίνησαν καὶ ἀδύνατον νὰ πάψω
λοιπ' ὄναι ἀνάγκη τίποτε ὀλίγον γιὰ νὰ γράψω

κτλ.

γεγραμμένον κατὰ στίχους χωριστοὺς μέχρι φύλλου 12α, ἔνθα εὑρίσκειται τὸ τέλος

φ. 12α

Σὲ γὰρ κεκτήμεθ' ἄχραντε σκέπην καὶ προστασίαν
καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸν θεὸν ἔχομεν παρησίαν
πρὸς ὃν ἀγνή ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνοῦντων
ὅπως ρυσθῆῃμεν δεινῶν, αἰεὶ περιστοιχοῦντων

Οὕτω τελειώνει τὸ καθ' αὐτὸ ποίημα, εἰς ὃ ὁμοίως ἔπονται ἀμέσως τὰ ἐξῆς:

Τὸ πρῶτον φύλλον πρόσεχε ἄγραφον νὰ ταφήσῃς
καὶ τάφον ἕνα δολερὸν εἰς αὐτὸν τὰ ζωγραφήσῃς
Νὰ γέμει στῖιά του ἀνθρωπινὰ καὶ γύρο ἀστέκουν πλῆθος
ἄνδρες γυναῖκες λυπηρὰ καὶ μὲ θλιμένον ἦθος

1. Ταῦτα ἔχουσι γραφῆ δι' ἐρυθροῦ καὶ μελάνης.

Καὶ ὀλίγο ἀπάνω ἀστέκεται ὁ χάρος καὶ ἀς βαστάξει
τῶν τριῶν λογῶν τὰ ἄρματα ἐκεῖνα ποῦ μας σφάζει
τὸ δρέπανον καὶ τὸ σπαθή, δοξάρι μὲ σαγήταις
καὶ ὀμπρός του ἀς εἶναι κεφαλαῖς, καὶ ἀς δειχνεῖ ὅτι
πατήταις

Καὶ τοὺς στοίχους ὅπου βάνω
γράψε ἀπὸ τὸν χάρ' ἀπάνω.

Ἀνθρώποι μὴ θαυμάζετε ξεύροντα ' τ' εἶμαι 'χθρό σας
κ' ἡμέρα νύκτα πάντοτε δέν λείπ' ωχτο πλευρό σας
Μὲ πάντα τρόπον θέλοντάχτον κόσμον νά σας βγάλω
κ' αὐτοῦ ὅπου κείτονται καὶ αὐτοὶ βιάζομαι νά σας βάλλω
Οὕτως γὰρ ἐνὶ πρόσταγμα καὶ ὀρισμὸς κυρίου
διὰ τὴν πλάνην τοῦ Ἀδάμ καὶ δόλον τοῦ θηρίου

Τέλος

Ἐν ἔτει ρφκ' ἐν μηνὶ Μαΐῳ ε' Κορώνη'

Τὸ ἐν φ. 12α ἐν μέσῳ διαφόρων ἀσήμεων ὑπὸ ξένου πιθανώτατα γεγραμμένων σημειωμάτων Ἰω. Ταρω'' δὲν φαίνεται ὄν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιμελοῦς γραφέως τῶν ἄνω.

φ. 13α—59α Ἀρχὴ τοῦ πανθαύμασιωτάτου καὶ μεγάλου Ἀχιλέως. Γεγραμμένοι οἱ στίχοι καταλογάδην, ἀλλ' ἀφαινομένης μεταξὺ αὐτῶν μικρᾶς ἀποστάσεως, μεθ' ἕκαστον δὲ στίχον ἔπεται καὶ τελεία στιγμή. Τὰ ἀρχικά καὶ οἱ τίτλοι διὰ κίρρᾶς βαφῆς. Προηγείται τῆς ἀρχῆς κόσμημα διὰ τετραγωνιδίων, τῇ αὐτῇ κίρρᾳ βαφῇ. Τὸ πρῶτον γράμμα Κ διαπεποικιλμένον καὶ μεγαλείτερον τῶν ἄλλων.

φ. 59β Διήγησις ὠραιωτάτη τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου τοῦ λεγομένου βελισσαρίου. Ὡ θαυμαστὸν παράδοξον, ὡ συμφωρᾶ μεγάλη.

φ. 74β—76α Συνταγὴ κακογραμμένη.

φ 76α. Ἀρχὴ γενωμένη ἐν χώρᾳ λατινίσου ὀνόματι Προβέντζας τοῦ μεγάλου ρύγος υἱὸν ἔμπερίου καὶ μαργαρόνας.

φ. 99β. Ἰ φρονίμι λέουν τρία πράματα δεσακούη ὁ θεὸς κτλ. Διάφορα κακογεγραμμένα καὶ ἄσημα γνωμικά καὶ δύο μῦθοι, ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ὡς φαίνεται.

φ. 101 Ἱστορία τοῦ φαλλιέρου. ὅπου θορῆς φ μηλῆ ὁ φαλιέρος

1. Ταῦτα ἔχουσι γραφῇ δι' ἐρυθρᾶς μελάνης

καὶ ὅπου θωρίς μ μηλή ἢ μόρα καὶ ὅπουθωρίς π μηλή ἢ ποθούλα καὶ ὅπουθωρίς α μηλή ἢ αθοῦσα.

φ. 118α—119α ἐν ἄσμα.

Νὰ φέρο θέλω ἀφηβολή σὲ τοῦτον τὸν χωρῶν πολλή.

φ. 119α Ὡς ἀρχήσω νὰ πενέσω
κατὰτοχὴ ὁ νοὺς μου ἀπέσω
κτλ.

φ. 120α Ακοῦσε κερα νὰ ζησῆς
νὰ σουπῶ νὰ με γρηκίσης

φ. 120β φῆκραστήται καὶ γρηκάται
ὄλοι ἐσῆς ὅπαγαπάται

Κατὰ δύο σελίδας γεγραμμένα καὶ τὰ 4.

φ. 121β φήλε τὸ σπλαχνος τὸ πόλλοι τὸ ἔχομαι μὲ βιάζη
νὰ γράψω πρὸς ἐσέν γράφει πόνετήκη νὰ μιάζη
κτλ. —124α

φ. 124β φρουημοτάτη ἐπευετὴ ἔργον κάλου κῆς χίρει.

φ. 125α Σεδόξαν τοῦ ἰὺ χῦ ὁπόλοι προσκυνοῦμεν
γιαυά μου δόσει δύναμιν λόγον καλὸν νὰ ποῦμεν
διήγησιν ὀραιοτάτη που βάλθηκα νὰ σύρω
ογιὰ τὸν ἀπολόγιον ἀφέντι ἀπὸ τὴν Γυρω
κτλ.

φ. 167α Καὶ ὄντεν ἐδώθην ἢ φωνῆ κεκούστην τὸ μαντάτο
τεινὰς οὐδὲν ἀπόμινε ποὺ δὲν ἐδιάβην κάτο

Τέλος

φ. 167β Κενὸν πεπληρωμένον διὰ δοκιμίων κλάμου.

φ. 168α Ἠγαπημένοι μου ἀδελφοὶ· γλυκότατό μου τέρι
ἐβρὸς καὶ ἀπίσω πληγοσον τῆς θλίψης τὸ μαχέρι
κτλ.

φ. 173β (τέλος)

πολλοὺς ἐδώθην ἢ ἀρχὴν ἀπόφασιν θανάτου
καὶ πᾶσα εἰς τὸ θέλη εὐρῆ κατὰ τὰ κάμνοντά του

φ. 171α μερικὴ διήγησις τῶν ἁγίων τόπων τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ
τὰ πάθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ ἄλλων τινῶν.

Ἐν περὶ γεγραμμένα μέχρι τοῦ φ. 180β.

φ. 181α Ὅπως γράφωσιν οἱ μητροπολίται τοῖς πατριάρχαις καὶ μητροπολίταις. Ὅπως γράφωσι τῷ Κωνσταντινουπόλεως κ.λ.

Ταῦτα μέχρι 185α.

185α καὶ 185β διάφορα ἄσθημα σημεῖωματα καὶ δοκίμια κονδυλίου ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ ὅπερ δὲν εἶνε ἠριθμημένον.

Ἐν Κάβα χάρτης ἐπὶ περγαμηνῆς τῆς Εὐρώπης, Μικρᾶς Ἀσίας καὶ μέχρι τινός τῶν ἀκτῶν Ἀφρικῆς ἰγ' αἰῶνος. Ἑλλήνων μὲ ὀνόματα κόκκινα καὶ κίρρα. Κόκκινον Senes ἐν Ἀττινῇ: Napoli, Morea, Clarena, Petrea, Cor. ἐν Πελοποννήσῳ Cifalonia. Corfo κλ.

Ὁ χάρτης ἐξεδόθη ὑπὸ De Luca ἐν Νεαπόλει.

Κάτωθεν ἐνός ἐγγράφου τοῦ Ρογήρου ρηγῆς Σικελίας 1130 ἐπὶ περγαμηνῆς ὑπογραφή ἑλληνικὴ «Ρογέριος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβῆς κραταιὸς ρῆξ καὶ τῶν χριστιανῶν βοηθός».

Essai historique sur l'Abbaye de Cava d'après des documents historiques par Paul Guillaume professeur d'histoire à l'abbaye de Cava auteur de la description historique et artistique du Mont Cassin.

Ἐπισκέπτεται τις τὴν ἐκκλησίαν. Τὴν εὐρον κλειστήν. Ἐβρεχε. Τὰ ὑπόγεια, ἐν οἷς ἀρχικῶς ἡ ἐκκλησία, ἦς σώζονται τοιχογραφίαι. Ἦν λελαξευμένη ἐν τῷ βράχῳ. Κατακόμδαι. Οἱ νεκροὶ ἐν τῇ γῆ. Κεκαλυμμένοι ἀκόμη πολλοὶ τάφοι. Ὅστων πληθὺς καὶ κρανίων. Ἐξερχόμενός τις ἴν' ἀνέλθη εἰς τὸ ἀνώτερον πάτωμα βλέπει ὀπισθὲν τοῦ τοῦς βράχους. Πινακὸθήκη ὀλίγου λόγου ἀξία, πλὴν τινῶν ἔργων τοῦ Andre del Salerno. Σχολὴ παλαιογραφικὴ, ἐνθα ἐργάζονται πρὸς ἐκθεσιν τοῦ Codex diplomaticus Cavensis. Μέχρι τοῦδε 4 τόμοι. Ἐργάζονται διὰ τὸν ε'. Λύκειον καὶ Γυμνάσιον, 100 μαθηταί. Ἐισχόλαζε τὸν Ὀκτώβριον. Γραφικωτάτη φύσις. Βουνακάτρυτα. Χωρίον μικρότατον καὶ πτωχόν. Ἐβρεχε. Κώδικες ἑλληνικοὶ δὲν ὑπάρχουσι. Λατινικοί. Ἑλληνικαὶ περγαμηναὶ περὶ τὰς 100 ἐκδεδομέναι ὑπὸ Tringhera. Ἐχουσιν αὐ-

τῶν indice ἀντιγραφή ὑπὸ Paschale Baffi καὶ λατιν. μεταφρ. Νέος τις τοῦ πανεπιστημίου Margritto (;) ἐπεθεώρησε τὰς πρὸς ἐκδόσιν ἑλλ. περγαμ. Λιθογρ. πανομοιότυπα, φωτογραφία. Ἑγόρατα ἀντὶ τῶν λιρῶν ἐν μὲ μιαν λιθογρ. Cava καὶ 11 πανομοιότυπα τοῦ *Leges Longobardorum*. Διάφορα χειρόγραφα ἐπιδείκνυνται μὲ ἀξιολόγους ιστορίας, ὧν ἀξιολογώταται οἱ *leges* καὶ γραφή τις, ἧς τὸ ἐκτεθειμένον φύλλον ἦν γεγραμμένον διὰ λευκῶν καὶ χρωματ. χαρακτήρων ἐπὶ περγαμηνῆς βεβαμμένης κιρρᾶς·

abbate Michele Morcaldi.

Ὁ ἐμὲ ὑποδεχθεὶς ἀντικαταστάτης τοῦ Mauro Schiani, εἰς τῶν ἐκδοτῶν τοῦ Codex. 7 μοναχοὶ καὶ 9 fratelli.

Τὸ δεῦτερον φέρει ἐπιγραφὴν «Σχόλια διηγήσεως Ἀχιλλέως» ἄρχεται δὲ ὡς ἀκολούθως·

«Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Ἀχιλλέως (Σχεδὸν δὲ ἀπανταχοῦ τὸ ὄνομα τοῦτο γράφεται ἐν τῷ κώδικι δι' ἐνόσ λ) 1. τίνα εἰπῶ. τὸν ὀνομάσω. 3. ὅτι ἐξανασπά. μαρένι. 4. φλογίζει νεούς. καταδαπανή. 7. ἀλή. βάλλει εἰς τὰς χεῖρας. κατὰκρατίσοι. 8. κέη. αἰχμαλωτίζει».

Εἶνε προφανές, ὡς καὶ ἐκ τῆς σημειώσεως, τῆς δι' ἐρυθρᾶς μολυβδίδος ἐν ἀρχῇ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου γεγραμμένης «Ἴδε τετρ. ΙΓ (1879)» καὶ ἐκ τῆς ἐπιμελοῦς συγχρίσεως τῶν ἐνταῦθα γεγραμμένων πρὸς τὰς ἐν ὑποσημ. τοῦ πρώτου τετραδίου γεγραμμένας γραφὰς τοῦ κειμένου τοῦ χειρογράφου τῆς Νεαπόλεως προκύπτει, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν γραφῶν τοῦ κειμένου τῆς Νεαπόλεως τῶν διορθωθεισῶν ὑπὸ τοῦ Λάμπρου. Ὡς φαίνεται, ἐνῶ ὁ Λάμπρος ἐσκέπτετο κατ' ἀρχὰς ἐκδίδων τὸ κείμενον νὰ θέσῃ, ὡς συνήθως, τὰς γραφὰς τοῦ χειρογράφου τῆς Νεαπόλεως, ἅς οὗτος διώρθωσε, κάτωθεν τοῦ ἐκδοθησομένου κειμένου μετανοήσας ἔπειτα ἀπεφάσισεν νὰ θέσῃ ταύτας μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὅλου κειμένου οἰοεὶ ἐν παραρτήματι. Καὶ

τὴν ἐργασίαν ὁμῶς ταύτην, πιθανῶς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὅτι, ὄν καὶ τὴν πρώτην, τὴν διορθωσιν ἠδηλαδὴ τοῦ κειμένου καὶ τὴν σημείωσιν τῶν γραφῶν τοῦ κώδικος κάτωθεν αὐτοῦ, δὲν ἐπεράτωσεν. Ἐνῶ μάλιστα εἰς τὸ κείμενον ἔχει σημειώσει τὰς γραφὰς τοῦ κώδικος μέχρι τοῦ στίχου 247, ἐδῶ ἔχει μόνον τὰς μέχρι τοῦ στίχου 242 γραφὰς τοῦ κώδικος σημειώσει.

Τὸ τρίτον περιέχει τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλειίδος ἐκ τοῦ γνωστοῦ κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ὁξφόρδης. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκομεν «κατὰ τὸν κώδικα τῆς ἐν Ὁξωνίῳ βιβλιοθήκης». Τὸ κείμενον εἶνε πλήρες, κάτωθεν δὲ παρατίθενται αἱ γραφαὶ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης.

Τοιοῦτον ἐν δυνατῇ συντομίᾳ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἑνὸς καταλοίπου τοῦ Λάμπρου. Ὁ Λάμπρος προφανῶς ἐσκόπει νὰ ἐκδώσῃ τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλειίδος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Ὁξφόρδης, τῶν δύο τούτων διασκευῶν τοῦ κειμένου τῆς Ἀχιλλειίδος. Ὁ ἴδιος ὁ Λάμπρος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Collections de romans grecs en langue vulgaire et en vers publiés pour la première fois d'après les manuscrits de Leude et d'Oxford par Spyridion Lambros» (Paris 1880) σ. CXIII ἐ. ἀναφέρει τὸν λόγον δι' ὃν δὲν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ τὴν Ἀχιλλειίδα καὶ ὑπισχνεῖται προσεχῶς νὰ δημοσιεύσῃ ταύτην σ. CXIV) (πρβλ. ἐν Ν. Ἑλλην. τομ. 10) (1913) τεύχ. Γ'. σελ. 344 ἐ.).

Ὡς γνωστὸν τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλειίδος ἐξέδωκε πρῶτος ὁ Σάθας ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης ¹ κατὰ τὸ 1871 ἐν *Annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France* (13 ἔτος 1879) σ. 127-173, ἔπειτα ὁ W. Wagner ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως ² κατὰ τὸ ἔτος 1881 ἐν *Trois poèmes grecs du moyen-age inédits recueil-*

1. Περὶ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης πρβλ. ἐν. κ. σελ. 131 ἐ.

2. Περὶ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως πρβλ. ἐν. κ. σ. VI.

lis par le professeur W. Wagner (Berlin 1881) σ. 1-55 καὶ ὁ Β. Haug ἐκ τοῦ κώδικος τοῦ Λονδίνου¹ κατὰ τὸ 1919 ἐν Die Lōndōner Version der Byzantinischen Achilleis (München 1919) σ. 1-106. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1911 ὁ D. Hesselting ἐξέδωκε τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλληίδος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως καὶ τοῦ Λονδίνου μετὰ ἐμβριθῶν προλεγόμενων ἐνθὰ παρέχει ἡμῖν καὶ περιγραφὰς λεπτομερεῖς τῶν τριῶν ἀνωτέρω κωδίκων καὶ δεικνύει τὴν σχέσιν τῶν τῶν τριῶν τούτων κειμένων πρὸς ἀλληλα ἀναιρῶν τὴν γνώμην τοῦ Σάθα καὶ Krumbacher ὅτι ἡ διασκευὴ ἡ ἐν τῷ κώδικι τοῦ Ὁξωνίου περιεχομένη εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα.² Τέλος ὁ Στερ. Ξανθουδίδης ἐν τοῖς «Byzantinische-Neugriechische Jahrbücher» τόμ. 2 σελ. 199-205 βιβλιογραφῶν τὰ ἔργα τοῦ Haug καὶ Hesselting προσάλλει πολυτίμους διορθώσεις τῶν κειμένων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων γίνεται δῆλον ὅτι τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλληίδος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως ἐξέδωκεν ὁ Wagner καὶ ἔπειτα ὁ Hesselting, ἐκ δὲ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης ὁ Σάθας. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων περιττὴ φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἐκδοσις τῶν δύο παραλλαγῶν τοῦ κειμένου τῆς Ἀχιλληίδος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Ὁξφόρδης, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ κείμενον ἰδίᾳ τῆς Νεαπόλεως δὲν ἔχει τελείως ἐπεξεργασθῆ πρὸς ἐκδοσιν ὁ Λάμπρος. Σύγκρισις ἄλλως τε τοῦ κειμένου τῆς Νεαπόλεως, τοῦ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου παρασκευασθέντος πρὸς τὸ ἐκδεδομένον κείμενον ὑπὸ τοῦ Wagner καὶ μάλιστα τοῦ Hesselting δεικνύει μικρὰς διαφορὰς, αἵτινες ἀμερολή-

1 Περὶ τοῦ κώδικος τοῦ Λονδίνου πρβλ. ἐν κ. ὅπου διὰ μακρῶν περιγράφεται ὁ κωδὶξ τοῦ Λονδίνου κατὰ τὰ σημειώματα ἰδίᾳ τοῦ Krumbacher

2 Τὴν γνώμην ταύτην εἶχεν ἤδη πρότερον ἀναιρέσει ἐπιτυχῶς ὁ G. Wartenberg ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ Die byzantinische Achilleis (ἐν τῇ Festschrift Joh Vahlen zum 70 Gebuztstag Berlin 1900).

πτως κρινόμεναι δὲν δίδουσι τὸ δίκαιον πάντοτε εἰς τὸν Λάμπρον, ὅστις ὁμῶς, ὡς ἄνωτέρω ἐτονίσθη, δὲν εἶχε τελείως ἐπεξεργασθῆ καὶ παρασκευάσει τὸ κείμενον τῆς Νεαπόλεως πρὸς ἐκδόσιν. Τούναντίον σύγκρισις τοῦ κειμένου τῆς Ὁξφόρδης, τοῦ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου παρασκευασθέντος, πρὸς τὸ ἐκδομένον κείμενον ὑπὸ τοῦ Σάθα δεικνύει μεγάλας διαφοράς, αἰτινες ἀμερολήπτως κρινόμεναι δίδουσι τὸ δίκαιον σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸν Λάμπρον. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων νομίζω ὅτι τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλεύδος τὸ ἐπεξεργασθὲν ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης ὑπὸ τοῦ Λάμπρου εἶνε ἄξιον ἐκδόσεως παρὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ Σάθα τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ Λάμπρος μετὰ ἀξιοθαυμάστου ἀκριβείας παρέχει ἡμῖν τὰς γραφὰς τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης, αἰτινες εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖαι εἰς τὸν θέλοντα νὰ προβῆ εἰς κριτικὰς διορθώσεις τοῦ κειμένου, μὴ δυνάμενον δὲ νὰ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν κώδικα τῆς Ὁξφόρδης.

Κ. Ι. Δ.

Διήγησις περὶ τοῦ Ἀχιλλεύου

Ἦν τις Ἑλλήνων βασιλεὺς ἐν χώρᾳ Μυρμιδόνᾳ
 πλούσιος καὶ πάνυ εὐγενής καὶ πλούσιος εἰς τόπον,
 εἶχεν αὐτὸς καὶ σύζυγον ἐκ ξένων δὲ γονέων
 ἐρωτικὴν ἐξαίρετος αὐτῇ, ἢ Ἀφροδίτῃ
 καὶ ἠδονήν· ἀνδρόγυνον τοῦ κόσμου ἐξηρημένον. 5
 Εἶχεν καὶ τὸ διάδημα ὡς πρὸς τὴν βασιλείαν,
 εἶχεν καὶ νέους μαχηστάς, διαλεκτὰ φουσάτα
 πρὸς μάχας καὶ παραταγὰς πάντας δοκιμασμένους
 ὄλους καλοὺς καὶ εὐγενεῖς, πλουσίους πολεμάρχους.

Ἐοδ. διυσις περὶ τοῦ Ἀχιλλεύου. 1. τῆς σελήνου. χώρα 2. πλούσιος. εὐγενής. πλούσιός εἰς 3. ἦχεν αἰζηγῶν ἐξένον δε γόνεον 4. ἐρωτικὴν ἐξαίρετος ἢ ἀφροδίτης 5. ἠδονήν ἀνδρόγυνον. τοῦ κόσμου 6. ἦχεν. ὁ πρὸς 7. ἦχεν καινέους μάχηστάς. φουσάτα 8. μάχης. πάντας δοκυμασμένους 9. ὄλους εὐγενεῖς

- 1,β Εἶχεν γοῦν παραιπόνεσιν ὁ βασιλεὺς] ἐκεῖνος.
 11 καὶ χρόνους δέκα ἐποίησεν παιδὶν οὐδὲν ἐποῖκεν
 [καὶ] ἡ καρδιά του ἐκαίετον, ἐθλίβετο ἡ ψυχὴ του,
 καὶ ἀπαι τὸν πόνον τὸν πολὺν καὶ τὴν πικρίαν τὴν εἶχεν
 ἐψήφισεν νὰ χωριστῇ τὴν πάντερπνον ἐκείνην
 15 καὶ μὲ ἐτέραν γυναικὸς ἵνα τεκνοποιήσῃ.
 Τὴν θλίψιν δὲν ἠφέρασιν οἱ ἀδελφοὶ τῆς κόρης
 ἀλλὰ κ' οἱ συγγενήτορες πάντες οἱ ἰδικοὶ τῆς
 τὰς κεφαλὰς των ἤτυπτον, τὰ πρόσωπά των δέρνουν
 καὶ ἦλθαν εἰς τὸν βασιλὲ μετὰ κλαυθμοῦ μεγάλου
 20 καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγουσιν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέσι
 «αὐτὴν τὴν κόρην τὴν λαμπράν, ὦ βασιλεῦ, τὴν ἔχεις,
 οὕτω σὲ τὴν ἐδώκαμεν νὰ χαίρῃσαι μετ' αὐτὴν
 ὅτι καὶ αὐτὴ εὐγενικὴ καὶ ἀπὸ ἐνδόξων εἶνε
 καὶ οὐδὲν ἰσιάζεις μετ' αὐτὴν δίχως τὴν βασιλείαν.
 25 Ἄλλ' ἔγνω τοῦτο, δέσποτα, ὦ βασιλεῦ γαμπρέ μας,
 ὡς ξένον καὶ ἀλλότριον θέλομε σὲ φονεύσει.»
 2,α Καὶ ὁ βασιλεὺς] ἐστέναξεν, τοιοῦτον λόγον λέγει·
 «κρατῶ τὴν κόρην ταῖς χερσὶν νεκρὰν ἐκ τῶν δακρῦων·
 ἀλήθεια μὰ τοὺς ἔρωτας, ὦ συγγενεῖς καὶ φίλοι.
 30 Ποθῶ τὸ κάλλος τὸ λαμπρὸν τῆς γυναικὸς μου ταύτης,
 ποθῶ τὴν τὴν εὐγενικὴν ὡς ἔμμορφην τοῖς πᾶσιν.
 Πικραίνομαι, τὸ ἄτεκνον τρώγει με τὴν καρδίαν.
 Θέλω γὰρ ἄλλον ἀπ' ἐμοῦ νὰ φήσω βασιλέαν,

10. ἴχεν. παρεπόνεσην. ἐκήνος 11. ἐπήυσεν πεδὴν ἐπίκεν 12. ἡ ἐκεέ-
 τον. ἐθλίβετον ὁ 13. απέ. τον πόλῆν. πικρίαν τήνύχεν 14. ἐψήφισεν
 χωριστῇ. ἐκήνην. 15. καὶ μεετέραν γυνεκα. ἵνα τεκνοποιήσι 16. θλί-
 ψην δεινιφέρασι ἢ ἀδελφὴ τις 17. ἀλλακησιγενίτορες. ἰήδικί τις 18. ἡ-
 τυπτον. πρόσοπά 19. ἦλθαν ἡς τον 20. ἐκνον (bis) 21. ὦ βασιλεῦ
 ἔχης 22. οὗτος σε ἐδόκαμεν να χέρεσε μεταύτην 23. εὐγενικί. ἐνδό-
 ξον ἦνε 24. ἰσιάζης μετὴν δίχος. βασιλίαν 25. ἀλέγγο τοῦτο δεσπότα.
 βασιλεῦ. γαμπρέ 26. ὅς. ἀλότριον. σε 27. τηουτον λογον λέγι 28. κρα-
 τὸ στέχερσῆν. τὸν δακρῖον 29. ἀληθια ματούς ἐρώτας ο σηγγενής.
 φήλη 30. ποθὸ τοκάλος τολαπρον τις γήνέκος. ταῦτις 31. πόθῶ. ευ-
 γενηκοὶ ὡς ἐμόρφην τῆς πᾶσιν 32. πικραινόμετοατεκνον τρογη 33. θε-
 λο. αλον. απεμοῦ ναφήσω

ὅμως οὐ μή την χωριστῶ καὶ εἰς τὸν θεὸν τάφινω. »
 Μετὰ δὲ τὴν παραδρομὴν τούτων τῶν δέκα χρόνων 35
 ἐκείνη ἐγέννησεν υἱόν, τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον
 τὸν οὐκ ἐγέννησεν ποσῶς ἄλλη γυνὴν ἔστον κόσμον.
 Ποία δὲ γλῶσσα δυνηθῆ λεπτομερῶς ἐκφράσαι
 τὴν ἁρμονίην τὴν ἀπειρὴν τὴν τότε γενομένην :
 Χρόνον ἐκράτει δλόκληρον ἢ ἁρμονίην ἐκείνην 40
 αὐξήθηγε τὸ κράτος τοῦ βασιλέως ἐκείνου,
 ἢ μήτηρ] του ἢ εὐγενικὴ ἐχαίρετο ἢ καρδιά της 2:β
 καὶ τὸ παιδίον ἐγένετο μέχρι χρόνων τεσσάρων.
 Πανέμορφον, ἰπιτήδειον ὑπῆρχε τὸ παιδίον
 οὐδὲ κόρη εὗρίσκετο διὰ νά τον συνείσην 45
 τὸν ἴλιον ἀντικοτεῖ καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην.
 Μετὰ τοὺς δεκατέσσαρες ὁπρὸς ὑπῆρχεν χρόνους,
 γράμμασιν ἐπαιδεύετο ἑλληνικοῖς παντοίως,
 μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν ἄλλων τεσσάρων χρόνων,
 τότε γοῦν, τὸ δεκοχτώχρονον φθάνων τῆς ἡλικίας 50
 ἀντρειωμένος, θαυμαστός, σπαθὴν δοκιμασμένος
 στρατεῖαν ἐπεξήτησεν ὡς ἤθελεν καὶ ἀγάπα.
 Ἐβλεπεν γὰρ ὁ κύρις του κ' ἐχαίρετον μεγάλως,
 ἢ μήτηρ του ἢ πανεύγενος, ἐκείνη ἢ πανωραία
 ἐκαταφύλιεν τὸν υἱὸν καὶ ταῖς χερσὶν ἐκράτειε, 55
 εἶχεν τον τὸν νεώτερον, οὕτως τον ἐμελέτα
 «θεὲ μεγαλοδύναμε, ὁ κτίσας τὴν σελήνην

34. οὐμὸς οὐμί. χωρηστώ. ταφίνο 35. παραδρομὴν. τὸν δεκαχρόνον
 36. ἐκῆνοι ἐγενῆσεν ἴόν ἐκῆνον 37. οὐ καὶ γέννησεν ποσὸς ἀληγινῆστων
 38. πιαδὲ γλοσαδηνηθι λεπτομερὸς ἐκφράσε 39. ἁρμονίην. απιρον.
 τοτῆς γενομένης 40. εκρατι ολοκληρον. εκηνην 41. ἐξήνθινε. τοῦ βᾶ-
 σιλεος εκῆνου 42. ἢ. ηἰβγένηκοι εχαίρετον ηκαρδία 43. καιτώπεδῆν.
 μεχοι χρονον τεσαρον 44. πανέμορφον πιτιδῖον ηπύρχεν. πεδῖον
 45. οὐδὲ εβρίσκετον διάνατον σηναίρήσην 46. τῶνήληονάντικοτί
 47. τὴν δεκαταίσαρες. ο πρὸς ηπήρχεν 48. γραμασην ἐπεδέβετω εὐλη-
 νηκοι πάντιος 49. δέτην παρᾶλευσην ἄλον τεσαρον 50. γοῦν τοδεκο-
 χτώχρονον φέρουν τις ἡλικίας ἢ1. αντριδόμενος θαύμαστος σπαθῆν
 ὡ2. ἐπεξίτισην ὡς ἤθελεν και 53. εὐλεπεν. κίρι καιχέρετων μεγάλος
 ὡ4. ἰ (his). ἐκίνη. πανωραία 55. εκακαφύλιεν τον. και τεσχεροσην εκρα-
 τιαι 56. ἴχεν των το νεώτερων οὔτος εμελαίτα 57. θαεῖ μαιγαλοδί-
 ναμιαι. την σελίνην

- φύλαγε τὸν νεώτερον. χάρινε τὴν ζωὴν του
 3.α νά τον θωρῶ νά χάρωμαι ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ του.
 61) Ἐψάτασεν τρεῖς καὶ δέκατον χρόνον τῆς ἡλικίας,
 τὸ κάλλος του ἴτο θαυμαστὸν, ἡ ἀνδρεία του ἐξερημένη,
 μακρὺς ὡσπερ κυπάρισσος, λιγνὸς ὡσπερ καλάμι,
 ἔστην μέτην του νά ἔδανες ὠραῖον δακτυλιδίτσην,
 ἐπάνοθεν καὶ κάτωθεν ἐξανικτὸς ὡς λέων,
 62) ξανθὸς καὶ σγουροκέφαλος καὶ ἐδόφθαλμος ὠραῖος
 ἐφόρειεν δὲ καὶ στέφανον ἐκ λίθου πολυτίμου,
 τοῦτον ποσῶς οὐκ ἔρριπτεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του.
 Ἄσπρον ἴτο τὸ στήθος του ὡσπερ καὶ τὸ χιόνι,
 εἶχεν βραχίονας θαυμαστοὺς ὡσπερ βεργὴν στρεμμένον.
 70) ἴτον ἀπλὸς εἰς ἔρωταν, ἀσύγκριτος καὶ κάλλος.
 Ἐκείνη τὸν ἐνίκησεν εἰς ἔρωταν καὶ κάλλος.
 πλὴν ἵστερον ἐνίκησεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκείνην.
 Τοῦ Ἀχιλλέως ὁ πατήρ τοῦ πορφυρογεννίτου
 ἐποίησεν ἵπποδρόμιον πῶς νά τοὺς δοκιμάσῃν
 72) τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ κάλλιους ἀγοῦρους τοῦ φουδάτου
 Ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς, πάντες νά δοκιμάσῃν
 73) καὶ τὸ παιδίον ἐβλεπεν καὶ ἔτρεμεν ἡ ψυχὴ του,
 ἐσπάραζαν τὰ μέλην του, οὐκ ἔχει τί ποιήσῃ
 τὸ ἱράσος τὸ ἐνίκησεν. πηδῶ καθαλλικεύει,
 80) φαρὴν ἐκαθαλλίκευσεν μαῦρον ὡς τὴν ἐλαίαν

58. φύλαγε τὸν νεώτερον. χάρινα 59. νατονθορό. χέρομαι 60. εὔτασεν
 καιδῆκατος χρόνων τρεῖς ἡλικίας 61. κάλλος. θαυμαστών. ἰανδρείατου ἐξε-
 ρημένη 62. μακρὺς ὡσπερ κυπάρισσος. ὡσπερ 63. να. ὠραῖον δακτυλιδί-
 τσην 64. ἐπάνοθεν καικάτωθεν ἐξανικτὸς ὡς 65. αὐθὺς καισφουροκαί-
 φαλος. ἴθαρμος ὠραῖος 66. ἐφόρειεν. στέφανων 67. τοῦτου ποσῶς οὐ-
 κέρριπτεν υποτις κεφαλῆς 68. ἄσπρον ἴτων. στήθος. ὡσπερ 69. ἴχεν.
 θαύμαστοὺς ὡσπερ βεργὴν στρεμμένον 70. ἴτον ἀπλῶς ἑρώταν. ης κά-
 λος 71. κῆνι το ἐνίκησεν ἡς ἑρώταν καικάλος 72. πλὴν ἵστερον ἐνί-
 κασεν. ἐκείνος 73. ἀχιλλέως. του πορφυρογεννίτου 74. ἐπίησεν ἡποδρό-
 μων ποσ νατόνδωκήμάσην 75. τοῖς εκλεκτούς. κάλλιους ἀγοῦρους τοῦ
 76. ἐκάθισεν ο βασιλεύς. δοκήμάσοι 77. πεδίων ἐβλεπεν και ἔτραίμεν.
 78. ἔχη τι πιῆσι 79. ἐνίκησεν πίδα καθαλληκαίβη 80. φαρὴν ἐκαθαλλί-
 κευσεν μαῦρων ὡς ἐλαίαν

σελλοχαλινοχρῦσωτον μετὰ λυγνοταρίων,
ἐπήρεν καὶ τὸ χεῖριν του σκουτάρην καὶ κοντάρην
εἶπεν γὰρ ἔργα θαυμαστά μετὰ καὶ ζωγραφίας
ἢ φορεσιὰ του κόκκινη, μετὰ λιθομαργάρου.

85 Καὶ μὴ τινος γινώσκοντος ἐσέτην εἰς τὴν μέστην,
ἐπήγεν καὶ ἦλθεν μόνος του ὡς τὸ γοργὸν γεράκι.
τινάς οὐδὲν ἐμπόρεσε διὰ νὰ τον ἐγνωρίσῃ.

90 Τὸ βλέμμαν εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς παρ' ὄλους
καὶ τὴν ἐπιτηδειότηταν ἐθύμαζεν τοῦ νέου
καὶ ὅσοι τὸν ἐζήτησαν νὰ τον μονομαχήσουν
οὐδὲ ποσῶς δυνηθήκαν διὰ νὰ τον πολεμήσουν.

95 Εἰς ἕναν του ἔπιλάλημαν, εἰς μίαν κονταρίαν
ἔτσι τοὺς ἐσυνέτριψεν ὡς φάλκονας περδίκια,

96 καὶ ἐκ τὴν φωνὴν τὸν ἐγνώρισαν καὶ εὐθὺς γοργὸν πεζεύουν
καὶ δένουσιν τὰς χεῖράς των, πίπτουσιν, προσκυνοῦν τον,
πάντες ἑμοῦ προσέρχουνταν, πρὸς τὸν δεσπότην λέγουν
μετὰ τοιαύτης ἠδονῆς, χαρᾶς καὶ προθυμίας,
«τοῦτον τὸν βλέπεις δέσποτα καὶ τὸν θαυμάζει ὁ νοῦς σου·
ἔμὸς ἀθέντης πέφυκεν καὶ σὸς υἱὸς τυγχάνει»

100 ἀπὸ τὸ νῦν τυγχάνει μας διὰ νὰ τον προσκυνῶμεν
καὶ σκλάβοι του νὰ εἴμεσταν, δούλοι τοῦ ὀρισμοῦ του».
Τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς εὐθέως τῶν ῥημάτων
ἀναπηδᾷ ἐκ τοῦ θρόνου του μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
ὀρίζει φέρνουν τὸν υἱὸν παρισταμένων πάντων,

81. σελοχαλινοχρῦσοτον μετάλληγνοτάρηον 82. επίρεν. στοχαίρην. σκού-
ταρην ἐκ πάντιος 83. ἦγεν. μαί τά. ζωγραφίας 84. κόκοινη μεταλή-
θομαργάρου 85. μίτινος γῆνοσκόντος εσαίβην 86. εἶπεν. ὅς 87. τε-
νάς. ηπόρεσεν. νατονεγνωρίσι 88. τοβλέμαν. ἦς. παρόλους 89. ἐπιδιή-
τιταν 90. ὅσι τον ἐζήτησαν νατον μονομαχήσουν 91. οὐδεποσὸς δυνη-
θικαν διάνατον πολεμήσουν 92. πιλάλημαν ἦς κονταρήαν 93. ἔτσι τότε
εσυνέτριψεν ὅς 94. κέ. φωνήν. ἐγνώρισαν. εὐθέως πεζέβουν 95. δέ-
νουσην τασχίρας τον πίπτουσήν. των 96. προστοιδεσπότου 97. παί-
της ἠδονῆς χαρᾶς 98. τούτων, βλέπις. δεσπότα. θαυμάζι. νούσου
99. τιγγάνι 100. ἀπό τον νύν τιχένι. διάνατον προσκυνούμεν 101. σκλα-
βι ναίμεσταν δούλι-ὀρισμιόν 102. εὐθέος 103. ἀναπιδά. χαράς
104. ὀρίζει

- 105 περιλαβῶν ἐν ταῖς χερσὶν ἀπλίστως κατεφίλει.
 Τότε καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς τῆς τόσης γενομένης
 τὸ στέφανον ἐξέβαλεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του
 καὶ εἰς κορυφὴν τὸ ἔβαλεν τοῦ νέου παραυτίκα
 καὶ ὁ νέος ὡς φρόνιμος φρόνιμ' ἀπηλογήθη·
- 110 «ἐὰν κρίζης, δέσποτα, νὰ χαίρωμαι εἰς κόσμον,
 1.β φέρετε σὺ] τὸ στέφανον καὶ μέναν ἄφες οὕτως·
 χῶρισε ἵππους δώδεκα, φαρία δοκιμασμένα
 διὰ λόγου μου ἃς φυλάσσονται, ἃς ἔνι ἰδικά μου.
 Τοῦτο ποθῶ καὶ ὀρέγομαι, θέλω το ἀπὸ σένα,
 115 ὅτι νὰ ζῆς ἀπὸ τοῦ νῦν ἀτάραχος διόλου,
 ποσῶς μὴ ἔχης μέριμναν ἢ ταραχὴν καθόλου,
 ἀλλὰ τρυφὴν καὶ ἀνάπαυσιν μετὰ καὶ τῆς μητρός μου»
 Ἐν μιᾷ γούν τῶν ἡμερῶν, τοῦ γεύματος τὴν ὥραν
 ἠφέραν τὸν πατέρα του μηνύματα βαρέα,
 120 ὅτι τινὲς ἀλλογενεῖς τὲς χώρες του κρουσεύουν.
 Ἐκεῖνος τοὺς ἐρώτησεν, ὁ βασιλεὺς ἀτός του·
 «Καὶ τίνας κατετόλμησαν, τὲς χώρες μου κρουσεύουν;»
 Ἐκεῖνοι ἀνταπεκρίθησαν, τὸν βασιλέαν λέγουν
 «δυνάστης εἶνε, βασιλεῦ, μὲ ἄπειρον φουσάτον,
 125 πολλὴν ἔχει τὴν δύναμιν, πολλὴν τὴν παρρησίαν,
 Τούτους ἠκροδειλίασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους,
 τὸ δὲ παιδίον ἐκάθετον καὶ ἠγάλλετον ἢ ψυχὴ του.
 λέγει πρὸς τὸν πατέρα του μετὰ θυμοῦ τοιάδε
 13,α «πατήρ μου τί ἐ]νε τὸ θλίβεσαι καὶ τὸ πονεῖ ἡ ψυχὴ σου ;

105. περιλαβῶν. τες χερσην ἀπλίστως κατεφίλι 106. τις χαρᾶς της τό-
 σης 107. ἀπό τις κεφαλῆς του 108. ἡς κορυφην τῶ 109. ὡς. φρόνιμα-
 πηλογήθη 110. κρίζης. βασιλεῦ. ναχέρωμε ἡς 111. φέρεσέ. οὕτός.
 112. χῶρισε ἵππους ἰβ' 113. διαλόγου. ἀσφιλάσουντε ἃς ἔνη 114. ποθὸ
 ὀρέγομε θέλο 115. ναζις. νύν 116. ποσὸς μι ἔχης 117. ἀλα τρυφήν.
 ἀνάπαυσην. τις 118. μιᾷ γούν τον ἡμερόν. ὦραν 119. μηνύματα
 120. ἀλογενεῖς τες. χώρες. κρουσεύουν 121. ἐκύνος. ἐρώτισεν 122. κα-
 τετόλμισαν τες χώρες. κρουσεύουν 123. ἐκίνοι ἀνταπεκρίθισαν 124. δι-
 νάστις ἦνε βασιλεῦ με ἄπειρον φουσάτων 125. πολλὴν ἔχι. δύναμην.
 πολλὴν. παρρησίαν 126. ἐκροδειλίασεν 127. πεδίων. ἠγάλλετον ὑψηχί-
 128. Λέγε προς τον. μεταθυμοῦ 129. ἐνε. Θλίβεσε ἡ ψυχὴ

- οὐκ ἔνι καλὸν νὰ ἐπαινεθῶ, ἀλλὰ θαρρῶ καὶ λέγω, 130
 «τοὺς δώδεκα νεώτατους τοὺς θέλω ἐξεχωρίσει
 ὁ κάθε εἰς ἐγὼ θαρρῶ χιλίους νὰ πολεμήσῃ
 καὶ ἐγὼ μόνος, μοναχὸς ὄσους εὐρῶ ἐμπρὸς μου,
 νὰ κόψω τὰ κεφάλια τους, ἐδὼ νὰ σέ τα στείλω».
 Ταῦτα ἀκούσας παρευθὺς τὰς χεῖράς του σηκόνει: 135
 καὶ τὴν εὐχὴν του ἔδωκεν ἀπὸ καρδίας πάσης.
 «Ἄν ποτε τέκνον μου καλόν, νὰ λάβῃς εὐτυχίαν
 ἄν ποτε, τέκνον μου καλόν, μὴ ἴδῃς δυστυχίαν,
 ἄν ποτε καὶ τοῦ στέμματος νὰ γείνῃς κληρονόμος
 καὶ νὰ σε ἴδῶ ἐρχόμενον μετὰ λαμπρᾶς τῆς νίκης». 140
 Ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς πάντες ἐτοιμασθῆναι
 καὶ πάντες ἀρματώθησαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης
 τῶν λουρικίων ἢ ἀστραπαῖς, τῶν κονταριῶν οἱ κτύποι,
 τῶν νέων τὰς παραταγὰς καὶ τὰς κραυγὰς ἐκείνας
 τίς δυνηθῆναι κατὰ λεπτόν, λεπτομερῶς ἐκφράσαι; 145
 Ἐδλέπον]τας ὁ Ἀχιλλεύς ἐχαίροντον ἢ ψυχὴν του 5,β
 μαῦρον ἐκαβαλλίκευσεν, μαῦρον ὡς περ ἐλαίαν,
 βεργὴν ἐπήρεν κόκκινον καὶ πάντες ἀνατρέχει
 καὶ ἀπὸ τῆς ὄψεως ἔβλεπεν καὶ κατεσκόπειν πάντες
 καὶ εἴ τινας γὰρ ἔβλεπε τὴν ὄψιν καὶ τὴν θέαν 150
 ἐνόει τὴν καρδίαν του ὅτι στερεὸς ὑπάρχει.
 Ἄφ' οὗ γοῦν τοὺς ἐγνώρισεν ὄλους τοὺς ἐδικούς του
 τοὺς πάντας ἐξεφώνησεν μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
 «Ἄρχοντες, ἀρχοντόπουλα, συντρόφοι, στρατιῶται,

130. οὐκέννη. ἐπενεθῶ ἀλαθαρῶ. 131. δώδεκα νεώτατους τοὺς θέλο ἐξε-
 χωρίσει 132. καθεεῖς. θαρῶ. ναπόλεμῖσι. 133. ὄσους ἐβρο ἐπρός. 134. να-
 κόψο. ἐδό νὰ σε τα στίλο. 135. ταῦτα. παρευθὺς τὰς χήρας του
 σικόνει. 136. τὴν. ἔδοκεν πάσις. 137. ἄποτε. χαλὸνα λάβις εὐτυχίαν.
 138. ἄποτε. μι ἡδῖς διςτιχίαν 139. ἄμιοτε. στέματος νὰ γίνις κληρο-
 νόμος 140. νασεῖδο. μεταλαμπρᾶς τισνίκις 141. ἐτιμασθῆνε 142. ἀρ-
 ματώθησαν μεταχαρᾶς 143. τον λουζικέων ἢ ἀστραπῆς τον κονταρεων
 ἢ κτίλι 144. τον. ἐκύνας 145. δυνηθῆ καταλεπτόν λεπτομερῶς
 146. εὐλέποντας. ἀχιλλεύς ἐχέροντον ἢ 147. μάβρον ἐκαβαλίκευσεν μά-
 βρον ὡς περ ἐλέαν 148. βεργὴν ἐπήρεν κόκκινον. ἀνατρέχι. 149. ἀποτις
 ὄψιος ἐβλεπεν. 150. ἦτινος. ἐβλεπεν. ὄψην. 151. ἐνός. ὑπάρχει.
 152. ἀφοῦ γοῦν. ἐγνώρισεν. 153. ἐξεφόνισεν μεταχαρᾶς. 154. συντρόφι

- 155 καιρὸς πολέμου ἔφτασεν, ὡς βλέπετε, καὶ μάχης.
Καὶ ὁ μὲν πατήρ μου ὁ βασιλεὺς ἔχει τὴν ἐξουσίαν,
ἐμένα δὲ ἀπέστειλεν νὰ πολεμῶ μετὰ σας.
Ὁὐ θέλω νὰ ἦμαι βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς καθόλου,
ἀλλὰ νὰ στρατεύω μετὰ σας ἔπου καὶ ἂν ὑπᾶμεν.
- 160 Οἱ πάντες γὰρ ἐβλέπετε τὰνδραγαθήματά μου
καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν θεὸν οὐδεὶς μας ἀντιτείνῃ,
θέλω γὰρ πάντων ἐκ παντὸς νὰ ᾿δῶ τοὺς ἀνδρειωμένους
θέλω καὶ τὰ φάρια σας, μαζὶ μὲ τ᾿ ἄρματα σας·
πάλιν δὲ παραγγέλνω σας καὶ τοῦτο λέγω σας το·
- 165 εἴ τινα εὖρω πρόθυμον ἔμπροσθεν τοῦ πολέμου,
εὐθὺς δωρήματα πολλὰ νὰ τὸν φιλοτιμίσω
καὶ ὡς ἀνδρειωμένον πάντοτε νὰ τὸν ποθῆ ἢ ψυχί, μου.
Εἴ τινα εὖρω ὀπισθεν τρεπόμενον καὶ φεύγη
μὰ τὴν ἀνδριάν μου τὴν φριχτήν νὰ τὸν διχοτομίσω·
- 170 Ἐπαίνεσαν τὸν ὀρισμὲν τοῦ θαυμαστοῦ Ἀχιλλέως
καὶ πάντες προσεκύνησαν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγουν·
«χαρὰ ᾿στὸν θεὸν (ὀποῦ) μας ἔδωκεν τοιοῦτον βασιλέην,
εἰς μάχας καὶ παραταγὰς τινὰν νὰ μὴν φοβοῦνται,
χαρὰ ᾿σ᾿ποῦ τὸν ἐγέννησεν, πάλιν χαρὰ ᾿ς ἐκεῖνην,
χαρὰ ᾿ς καὶ εἰς τὴν ἐρωτικὴν ᾿ποῦ τὸν θέλει κερδίσει·
175 Μαῦρον φαρὶν τὸν ἤφεραν ὡσπερ ἠγάπα πλέον,
δυνατὸν [ἐκ] τοῦ σχήματος, φρικτὸν ἀπὸ τῆς θέας
καὶ χρυσοκόκκινον βλαττὶν ἐσαγίσαν τὸν μαῦρον.

στρατιότε. 155. κερὸς. εὔτασεν. ὅς. μάχης. 156. ἐχει. 157. ἀπέστειλε
ναπόλεμό. 158. θέλο ναίμε. στρατηγός. 159. ἀλα ναστρατέριο μετὰ σας.
ἀνιπάμεν. 160. η. ἐβλέπηται ταάνδραγαθήματά μου. 161. ἐλπίζω ἢς
οὐδὶς. ἀντιτείνῃ. 162. θέλο. πάντων. ναδό. ἀνδριομένους. 163. θέλω
μαζὶ μετὰ. 164. πάλιν. παραγγέλιο. τούτο λέγω σας το. 165. ἦτινα
εὖρω πρόθυμον. ἔμπροσθεν. 166. εὐθὺς δωρήματα. να. τονλοτιμίσω.
167. ὅς ἀνδριομένων νατον ποθί ἢ. 168. ἦτινὰν ευρωπίσθεν τρεπομε-
νων. 169. ματήν ἀνδρία. νατον διχοτομίσω. 170. επάνεσαν τον οριζ-
μῶν. ἀχιλέος. 171. προσέκυνων. 172. χαρὰς ὑποῦ μάς ἐδόκεν τηοῦτον.
173. ἦς. τηνὰν ναμὴν φοβοῦντε. 174. χαρὰς που τον ἐγένισεν πάλιν
χαρὰ σεκύνην. 175. χαρὰς κε ἦς. ἐρωτικὴν που θέλει κερδίσει.
176. μάβρον φαρὶν τωνήφεραν ος περηγάπα πλέον. 177. δυνατὸν. φριχ-
κίων. τῆς. 178. χρυσοκόκκινον βλαττὴν ἐσαγίσαν τὸν μάβρον.

Χρυσὴν λεκάνην ἤφεραν μὲ τὸ κρασίον ὑπὲρ τοῦ
 καὶ ἦτον ὁ μαῦρος μεθυστής καὶ ἤρξατο τοῦ παύειν. 180
 Εὐθύς ἀπεχαιρέτισαν | μετὰ χαρᾶς μεγάλης, 181
 ἐδώκασιν τὰ βούκινα, πηδοῦν, καθάλλικεύουν.
 μετὰ φουσάτα πάμπληθον, ἀριθμισμόν οὐκ ἔχουν.
 Ἐκεῖ γὰρ εἶδες ταραχὴν τοῦ κόσμου ἐξηρησμένην.
 Ἄφ' οὗ γὰρ ἐξεδιέδησαν μιλλίων ἕναν τόπον 185
 ἠύραν λιθάδιον ἑμμορφον, χαριτωμένην βρύσιν.
 Ἐκεῖ γὰρ ἐπεδιάβασαν ὄλον των τὸ φουσάτο.
 Ὁ κάμπος ὄλος ἐγέμισεν τὰς τένας τοῦ φουσατοῦ
 τοῦ δ' Ἀχιλλέως τοῦ θαυμαστοῦ ὄλη ἦτον χρυσομένην.
 Ἐκεῖ γοῦν ἐπεδιάβασαν τὴν ἵπασαν ἡμέραν 190
 τὸ καῦμα γὰρ οὐκ ἴσκειπεν διὰ γὰρ περπατοῦσιν.
 Ἴτην δὲ ἐπαύριον [τὸ] πουργὸ πάντες καθάλλικεύουν,
 οὐχὶ δὲ τὰ φάρια των, ἀμμή ἄλογα τοῦ δρόμου
 καὶ εἰς δύο μῆνας ἔσωσαν μετὰ σπουδῆς μεγάλης
 καὶ πρὸς τὸν τόπον ἔφθασαν, τὲς χώρες τὲς ἐκράτει. 195
 Μαντατοφόρους εἶδασιν τοῦτοι ἀπὸ μακρόθεν
 διὰ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἐρώτησαν τὴν δύναμιν τὴν ἔχουν.
 Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ πρὸς ἐκείνους λέγουν 200
 «πολλὴν ἔχουν τὴν δύναμιν, πολλὴν τὴν παρρησίαν.
 Ὡς ἄστρα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ φύλλα εἰς τὰ δένδρα, 201

179. χρυσὴν. μετακρασίον ὑπὲρ τοῦ 180. καὶ ἦτων ομάβρος μεθυστής
 ἤρξαντο τοῦ παύειν 181. εὐθύς ἀπεχερέτισαν μεταχαρᾶς μεγάλης
 182. ἐδώκασιν τὰ βούκινα πηδοῦν καθάλλικεύουν 183. μεταφούσάτα
 πάμπληθον ἀριθμισμόν οὐκ αἰχουν 184. ἐκίνα ἡδες ἐξηρησμένη
 185. αφοῦ. ἐξεδιέδησαν μιλίον ἕναν τόπον 186. ἠύραν λιθάδιον ἑ-
 μορφον χαριτωμένην βρύσιν 187. ἐκί. ἐπεδιάβασαν ὄλω τον τω φου-
 σάτο 188. ὁκάπος ὄλος ἐγέμισεν τὰς ταῖτας φουσατου 189. δ' αχι-
 λέος τοῦ ολήτο χρυσομένη 190. ἐκοί. ἐπέδιάβασαν. ἀπάσαν ἡμεραν

191. τοκαῦμα. οὐκίσχινεν. πέρπατοῦσιν 192. επαύριον τὸ πουργὸ. κά-
 βαλήκαίβουν 193. ταφαρηα. ἀμιάλογα 194. ἡς δύο μῆνας ἐσώσεν.
 σπούδης. 195. ἐῖτασαν τες χώρες. ἐκράτι 196. ἠδασιν τοῦτοι 197. δια-
 τους ἐρώτισαν. δύναμιν 198. ἐκί. ἀπεκρίθησαν πρὸς ἐκείνους 199. πο-
 λὴν. δύναμιν πολὴν. παρρησίαν 200. ὡς ἄστρα ἡς. οὐρανῶν. φύλλα ἡς
 καδένδρα

- οὕτως ἔνε γ', τέντες τους ἔστον κάμπον ἀπλωιένες.
 Καὶ τότε τοὺς ἐρώτησεν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ λέγει
 καὶ τί ἐν τῷ ἐμποδίζονται καὶ οὐκ ἔρχονται ἐδῶθεν;
 213 Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγουν·
 καστέλλην ἦτον, θέσποτα, τὸ ἠγάπαν ὁ πατήρ σου
 καὶ ὅσπερ κλιδὴν το ἔποικεν εἰς ἔλας του τὰς χώρας.
 Ἐκεῖνοι παρακάθονται ἵνα το θέλουν πάρει
 καὶ καθ' ἐκάστην πολεμοῦν, τοῦ καστελλιοῦ τὴν πόρταν.»
 Τοῦτον ἀκούσας παρευθὺς ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν λόγον
 γραφὴν γράφει, ἀντίγραμμα στέλνει αὐτοὺς ὀπίσω·
 τῆς δὲ γραφῆς ὁ πρόλογος εἶχεν τοιούτους λόγους·
 «Ἐγὼ δυνάστης βασιλεὺς υἱὸς τοῦ βασιλέως
 ἐρχομαι πρὸς βοήθειαν τῶν ἐδικῶν μου πάντων.
 Ἐθαύμασα τὴν πίστιν σας καὶ ὑπερεθαύμασά την,
 215 ὅτι ὡς ἄνδρες στερεοὶ καὶ ὡς ἀνδρειωμένοι
 1.5 ποσῶς οὐκ ἐδειλιάσετε νὰ δώσετε] τὸ κάστρον.
 Εὐχαριστῶ σας ἅπαντας καὶ ὑπερευχαριστῶ σας.
 Βαστάξετέ με, φίλοι μου, μόνον καὶ τρεῖς ἡμέραις
 νὰ φτάσουν τὰ φουστάτα μου καὶ γ', παραταγαίς μου
 220 νὰ ἔλθω νὰ τον εὐρωμεν αὐτὸν τὸν βασιλέαν
 καὶ μὴ δοκῆτε τίποτε ὅτι παιδὴν ὑπάρχω.
 Τοὺς ἐν τῷ κάστρῳ χαιρετῶ πάντας τοὺς ἐδικοὺς μας.
 Λαδῶν τὴν νύχταν παρευθὺς τὸν ὀρισμὸν ἐκεῖνον

201. οὕτως. 1. κάπον ἀπλωιένες 202. τουςερώτισεν. ἀχιλλεὺς λέγει
 203. τέντο ἐμποδίζονται. ἐρχονται ἐδόθεν 204. ἐκίνοι ἀπεκρίθισαν. ἐ-
 κίνων 205. Καστέλλην ἦταν δεσποτα τοῦγάπαν 206. ὅσπερ κλουβήν.
 ποικεν ἦς. τας χώρας 207. ἐκίνοι παρακάθονται ἦνα. παρὶ 208. καθε-
 καστην πολεμοῦν. καστελίου 209. ταῦτα. παρευθίς. ἀχιλλεὺς τὸν
 210. γραφὴν, ἀντίγραμα στέλνι. ὀπίσω 211. τις. ἦχεν τιοῦτους
 212. δυνάστις. βασιλέως 213. ἐρχομε. βοήθειαν τὸν ἐδικον μου 214. πί-
 στην 215. ὅς στερεί. ος ἀνδριομένι 216. ποσός. ἐδειλιάσεται νυδοσετε
 217. εὐχαρήστο σας ἀπάντας. ἠπερευχαρήστό σας 218. φίλι. μόνων
 Γῆς ἡμέρες 219. φούσατα. ὑπαραταγές 220. ναέλθο νὰ τον εβρομεν
 αὐτὸν τὸν βασιλέαν 221. μί δόκῆτε τήποτε ὀτη πεδιν υπάρχο
 222. τῷ κάστρῳ χερετῶ παντας τοῦς ἐδικοῦς 223. τὴνύχταν παρέφθης-
 των ὀρήσιμων εκοίνων

ἐπῆγαν οὖν καὶ ἔφτασαν εἰς τὸ καστέλλιν ἐκεῖνον.
 Τὸ δὲ διάστημα λοιπὸν ἦτον μιᾶς ἡμέρας. 225
 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπόμεινεν καὶ συμβουλὴν ἐπέειπεν.
 Τινὲς ἐσυβολεύτησαν νύκτα νὰ τοὺς ἐδώσουν
 καὶ νὰ τοὺς περιπέσουσιν ἀμέριμνα ὡς κοιμούνται
 καὶ βραδύφνης ἀνερμάτωτους καὶ νὰ τοὺς καταλύσουν.
 Ἐκάλλιο ἔνε, στρατιῶταίς μου ἡ συμβουλὴ ἐτούτη 230
 ἀλλὰ ἀνδρεία, ἐπαινετὴ οὐκ ἔνε γὰρ ἐτούτη.»
 Ἔστησαν γοῦν τὴν συμβουλὴν ἡμέραν νὰ τοὺς δώσουν
 καὶ νὰ τοὺς παραιπέσουσιν ἁπάνου ἕστ' ἄρματα τοὺς | 235
 καὶ νὰ τοὺς καταλύσουσιν καὶ νὰ τοὺς κατακόψουν.
 ὤρέχθη καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ ψυχῆς μεγάλης. 235
 τὸν λόγον τὸν ἐστρέξασιν ἀπὸ ψυχῆς μεγάλης
 Βουνόπουλον τοὺς ἔδειξεν ἀνάμεσα τῶν κάμπων
 ἐκεῖ διὰ νάρματωθοῦν κανεῖς νὰ μὴ το μάθην·
 ἀτός του τοὺς ἐρμάτωσεν ἵππην ἡθέλεν καὶ ἡγάπα.
 Ἐκεῖνος πάλιν μοναχὸς μόνος του ἐρματώθη, 240
 ἐπῆρεν τὸ σκουτάρι του καὶ τὸ λαμπρὸν κοντάρην,
 μαῦρον ἐκαθαλλίκευσεν ἑμιορφον καὶ ὠραῖον.
 Ἐστραπτεν ὡς ὁ ἥλιος ἐπάνω εἰς τὸ φάρην του.
 Κανεῖς δὲν τοὺς ἐγνώρισεν ὅτι πλισίον του εἶνε.
 Ἐκεῖνος γοῦν ὁ βασιλεὺς ἐκίρηξεν εὐθέως, 245

221. ἐπίγανον· εὔτασαν οἷς τὸ καστέλλιν ἐκεῖνον 225. τὸ δὲ διάστημα
 λήπων ἦτον μίας ἡμέρας 226. ἀχιλλεύς ἐπόμεινεν σὴ συμβουλὴν ἐπέειπεν
 227. τινὲς ἐσυβολεύτησαν νύκταν νατοῦς ἐδώσουν 228. νατοῦς περιπέ-
 σουσιν ἀμερήμνα ὡς κοιμούνται 229. καὶ βραδύφνης ἀνερματώτους. νατοῦς
 καταλύσουν 230. ἐκάλλιο, στρατιῶτες ἡ συμβουλὴ 231. ἀλλὰ ἀνδρεία
 ἐπαινετὴ οὐκαίνε. ἐτούτι 232. ἐστησαν. συμβουλὴν ἡμέραν νατοῦς δώσουν
 233. νατοῦς παραιπεσοῦσιν ἁπάνου ἕστ' ἄρματα τοὺς 234. νατοῦς κα-
 τελέσουσιν. νατοῦς κατάκόψουν 235. ὤρέχθη. ὁ βασιλεὺς ἀπὸ ψυχῆς
 236. ἐστρέξασιν ἀπὸ ψυχῆς μεγάλης 237. βουνόπουλον τοὺς ἔδειξεν.
 τὸν κάμπων 238. ἐκίρη. νάρματώθοῦν κανεῖς ἵππην ἡθέλεν καὶ ἡγάπα 239. ἀτός
 τοὺς ἐρματωσεν σιγήθελέν· ἡγάπα 240. ἐκεῖνος πάλιν μοναχὸς μόνος
 241. ἐπῆρεν τὸ σκουτάρην. τὸ λαμπρὸν κοντάρην 242. μαῦρον ἐκαθα-
 λήκευσεν ἑμιορφον καὶ ὠραῖον 243. ἐστραπτεν ὡς ὁ ἥλιος ἐπάνω εἰς τὸ
 φάρην 244. κανεῖς. τοὺς ἐγνώρισεν ὅτι πλισίον. ἦνε 245. ἐκεῖνος γοῦν
 ὁ. ἐκίρηξεν εὐθέως

- τοὺς πάντας ἐπροσφώνησεν ὅτι νάρματωθοῦσιν.
 τοὺς γὰρ υἱοὺς τοῦ ἐπαρέγγειλεν, αὐτὰ δέ τοις ἐλάλει·
 «Ἐπάρετε τὰς τέντας σας καὶ ἔλο σας τὸ φουσατόν
 246 καὶ πρὸς ἐκείνους | δράματε ἔνθα νά τοις εὐρήτε,
 247 ἐξάγκωνά τοις δέσατε καὶ φέρετέ τοις ὧδε.
 Καὶ μετὰ σοφρότητος ἐκίνησαν ἀπέκει
 καὶ ἀφ' ὄντης ἐπλήσιασαν μιλλίων ἕνα τόπον
 ἐλάλησεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Πάντουρκλον ἐκεῖνον
 τὸν πρῶτό τοις ἐξάδελφον πολλὰ ἡγαπιμένον.
 248 «Ἐπαρε σὺ τὸ φλάμπουρον νά τοις ἰδοῦσιν ἔλοι.
 Ἰδὼν δὲ πλῆθος ἀπειρον ὁ Πάντουρκλος ἐκεῖνος
 τὸ φούσατον ἐδείλιασεν, τὸν Ἀχιλλέαν λέγει·
 «Πολλὰ πουλίτζια, δέσποτα, τὸν κάμπον καταιδάινουν
 καὶ οὕτως ἄς συντρίψωμεν ὡς ἰέραξ τὰ περδίκια.»
 249 Τοῦτον ὑπερεθαύμασεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν λόγον.
 Ἐσμίξασιν οἱ δώδεκα καὶ εὐθύς ἐπιλαλήσαν
 καὶ καθεξῆς τ' ἀλλάγια τὰ δέκα κατ' ἀξίαν
 καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐνέτρεχεν μόνος, μεμονωμένος
 250 καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγον «κρίμα θέλομεν ἔλχει».
 251 Ἰὰ τρία ἀλλάγια ἐσμίξασιν ἀπὸ τῶν ἐναντίων
 καὶ εἰς ἕναν ἐκατέβησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως.
 Καλῶς τοὺς ἐπεδέξατο καὶ οὐκ ἐδείλιασάν τοις.

246. τοις. ἐπροσφώνησεν ὅτι νάρματώθούσιν 247. υἱοὺς. ἐπαραιγγει-
 λεν. τοις ἐλάλη 248. ἐπαραιτέ τέντα κεολο. φουσατα 249. προσεκοί-
 δράμαται. ἔνθ' ἄνα τοις εβρίται 250. ἐξάκονα τοις δέσαιτε. φέρεκαί
 τοις ὧδε 251. μετὰ. ἐκίνοισαν ἀπέκη 252. καὶ ἀφόντης ἐπλήσιασαν
 μιλλίον ἕναν τώπον 253. ὁ ἀχιλλεὺς. πανατούρκλον ἐκεῖνον 253. τὸν
 πρῶτό τοις ἐξάδελφον πολλὰ ἡγαπίμενον 248. ἐπαρεσί. φλαπούλο να
 τω ἰδοῦσι ὅλη 248. ἡδὼν. πλῆθος ἀπείρον ὁ πάντουρκλος ἐκίνοσ
 247. ἐδείλιασεν τῶν ἀχιλλέαν λέγει 248. πόλλα πουλίτζια. τῶν κάμπον
 κατεβένουν 249. οὕτως ἀσίτητροῦμεν ὀσίηῆρακες ταπερδίκηα
 250. τοῦτω ἡπερέθαύμασεν ὁ ἀχιλλεὺς 251. ἡ δώδεκα. εὐθῆς ἐπλαλή-
 σαν 252. ταλάγια καταξήαν 253. ἐκύνος τοις. μεμόνομένος 254. κα-
 θεαυτῶν ἐλεγων κρημα. ἐχη 255. τατρία ἀλάγια ἐσμίξασιν ἀπο τον ε-
 νάντεϊον 256. ἡς ἕναν ἐκατέβησαν. τοῦ ἀχιλλέως 257. καλὸς τοις
 ἐπεδέξαται. οὐκαϊδίλησαν τοις

Ἦν εἶδες ἀγούρους θαυμαστούς, σπαθίου δοκιμασμένους,
 οὐδὲ ἄλλον ἐδευτέρονεν γὰρ μήν τον ρίξῃ κίτου.
 Ἠράσας μέγαλον ἔποικεν εἰς ὄλα τὰ φουδάτα. 270
 ὁμοῦ δὲν ἐδυνήθησαν διὰ γὰρ ποίσουν γίχος,
 ἀλλ' ὀπίσθεν ἐρήγησαν, ἐπὶ τροπὴν ἔποικον.
 Ἀλλάγια τρία ἐχωρήστησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως,
 εἰς ἕναν ἑκατέρησαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως
 τὰ τρία ἀλλάγια ἔδειραν καὶ ἀνέστησαν ὡς ἄνδρες 275
 καὶ ἔπαυ τῶν πέντε τῶν υἱῶν τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων
 ἕναν ἐπίρην ὁ θυμὸς καὶ ἐτέθη εἰς τὴν μέσην
 καὶ τοὺς τριάκοντα ἔδειρεν ὡς ἱέραξ τὰ περδίκια.
 Εὐθύς ἐξεχώρησαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ πέντε
 καὶ εἰς τὸν Ἀχιλλεῦ ὑπάγουσιν ἵνα τον πολεμήσουν 280
 Ἐωρίζεται ὁ εἰς ὁ ἀδελφὸς τάχατε ὡς ἀνδρειωμένος 281
 καὶ ἔπιλαλεῖ μετὰ σπουδῆς, κρούει τον κονταρέαν,
 ἀλλὰ ποσῶς οὐκ ἐσείστηκεν ἀπάνω ἐκ τῶ φαρῖν του.
 Ἐξίθαλέν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκείνος τὸ σπαθίον του
 καὶ εἰς τὸ ἔρμον τὸν ἔδωκεν ἀπάνου εἰς τὸ κεφάλιν. 285
 Ἔως τὴν σέλλαν λέγω σας ἐχώρισεν τὸν νέον,
 ὁμοῦ καὶ τοὺς ἄλλους υἱοὺς τοὺς δυὸ τοῦ βασιλέως
 ἐφόνευσεν καὶ ἀπέκτεινε, ὄλον του τὸ φουδάτον.
 Ὡς τον εἶδεν καὶ τον ἐγνώρισεν ὁ βασιλεὺς ἐκείνος

270. ναίηδες θαύμαστοὺς σπαθίου δοκίμασμένους 270. οὐδὲ ἄλλον
 271. δευτέρονεν ναμῆν. ρίξι 270. ἐπικεν. ὄλα τα φούδατα 271. ὁμοῦ δὲν
 272. δυνήθησαν διὰ να πίσουν ἴχος 272. ἀλὼπίσθεν ἐρήγησαν ἐπιτροπὴν
 273. ἀλλάγια τρία ἐχωρήστησαν ἀπὸ τοῦ ἀχιλλέως 274. εἰς ἕναν
 275. ἐκατέρησαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως 275. τρία ἀλλάγια ἐδείραν. ἀνέστησαν ὡς
 276. ἀπετόν. τονειῶν. θαύμαστῶν ἐκείνων 277. ἕναν ἐπίρην ὁ
 278. θυμὸς καὶ ἐσαίρην. μέσην 278. τριάκοντα ἐδείρεν ὡς ἱέραξ. περδίκια
 279. εὐθύς ἐξεχώρηστησαν ἡ ἀδελφὴ καὶ ὁ 280. καὶ εἰς τῶν ἀχιλλεῦ ὑπα-
 281. γουσίην ἠνάτων πόλλέμισουν 281. χόρῆζαιται ὁ ἴς ὁ ἀδελφὸς τάχατε ὡς
 282. ἀνδρειωμένος 282. πικαλή μετὰ τὰ σπουδῆς κρούει τῶν κόνταρέαν
 283. ἀλλὰ ποσῶς οὐ καίσηστικεν ἀπάνω φαρῖν 284. ὁ ἀχιλλέυς ἐκείνος τῶ
 285. σπαθίον 285. τῶ ἔρμον. ἔδοκεν ἀπάνου ἴς τῶ κεφάλην 286. εὐς. πελαν
 287. ὁμοῦ. ἐχώρησεν τῶν 287. ὁμοῦ. τοὺς αλοὺς ἡοὺς ὄλο βασιλέως
 288. ἐφόνευσεν. ἀπεκτεινε. ὄλοτοῦ φούδατο 289. ὡς τῶν ἴδεν. ἐγνώ-
 290. ρισεν ὁ. ἐκείνος

- 290 φεύγει πολλά ὡς ἐδύνετον εἰς τὸν ἴδιόν του τόπον
μετὰ τῶν δύον του υἱῶν τῶν ἐναπολειφθέντων.
Οὕτως διώξας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ δώδεκά του ἀγούροι
καὶ ἀπέσω τοὺς ἐκατέκλεισεν εἰς ἐδικόν τους κάστρον
μέχρι τὰς πόρτας ἔσωσαν καὶ ἐσέδησαν ἀπέσω·
10,α καὶ ἔξω ἐπεμείνανσι | μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως
296 καὶ ἐξήδαλον τὰ ἄρματα ἐπάνου ἐκ τὰ κορμιά τους,
μικρὸν νὰ παρηγορηθοῦν, νὰ πάρουν δαμνὴν ἀέραν
νόει ἄν τί ἐδόησαν ἐκ τὴν πολλὴν ἰδρῶταν.
• Ὅμως ἐσκέπτετον λοιπὸν τὴν σύθεσιν τοῦ κάστρου.
300 Γυναῖκες ἐπαράσχυψαν τὸν ἄγουρον νὰ ἴδοῦσιν
καὶ μέσον τους ἐστέκειον ἢ ἐξαίρετος ἐκείνη,
ἐκείνη ἢ εὐγενικὴ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ,
τὴν ὕστερον ἐκέρδησεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκεῖνος.
Ἰδὼν δὲ ταύτην ὁ Ἀχιλλεὺς ἐτρώθη ἢ καρδιά του,
305 εὐθὺς ἐφάνην ἄφωνος ἐπὶ πολλὴν τὴν ὥραν.
Ἐδώκασιν τὰ ὄργανα ἔνδον τοῦ καστελλίου
καὶ ἔσβην εἰς τὴν πόρταν τους μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
Πάντες ὑπερεθαύμασαν τὸ κάλλος του τὸ τόσον,
τὴν ἡλικίαν τὴν θχυμαστήν, τὴν ἐρωτοφυγοῦσαν
310 καὶ ἐθαυροῦσαν εἰς αὐτὸν τινὰν νὰ μὴν φοβοῦνται
ἀμμὴ νὰ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ πατήρ του
καὶ ἐκεῖ νὰ κατοικήσουσιν διὰ τοὺς ὑπεναντίους.
10,β] καὶ τὸ καστέλλιν ἰσχυρὸν τὸ ἔποικεν ἀτός του.

290. φεγει πωλά ὡς ἐδίνετων ἢς ἡδίον. τῶπον 291. μετατῶν διον. τὸν
ὑὸν τὸν ἐναπόληφθέντων 292. οὗτος δίοξας ὁ. ἡδὸδεκά του αγουόρι
293. ἀπέσω τοῦς ἐκατέκλεισεν ἢσέδικόν του 294. μέχρι. ἐσώσεν. ἐσέ-
βησαν ἀπέσω 295. ἔξω ἐπέμινανσει μαι τατου ἀχέλεος 296. καὶ ἐξή-
βαλων τὰ ἄρματα ἐπάνου ἐκτὰ κορμιά τους 297. μίκρων να παρηγό-
ρίθοῦν ἀπάρουν δαμὴν ἀέραν 298. νόησάν τα ἐνόησαν. πόλην ἡδρότην
299. ὅμος ἐσκέπται τον λήπὸν. οίθεσην 300. γυνέκες ἐπαράσχυψαν.
ναδούσην 301. ἡ ἐξέρετος ἐκίνη. 302. ἐκύνι ἢ εὐγενικὴ βασιλεος θυγά-
τηρ 303. ἡστερον ἐκέρδισεν. ἀχιλεὺς ἐκίνος 304. ἡδὴν. ἀχιλεὺς ἐτρό-
θην ἢ 305. εὐθὺς. ἀφονος ἐπιπολήν. ὄραν 306. ἐδόκασην. καστελλίου
307. σέβην ἢς. μεταχαράς 308. κάλλος 309. ἡλικίαν. ὄροτοφυγοῦσαν
310. ἐθαυροῦσαν ἢς. τινὰν να μὴν φοβοῦνται 311. ἀμεναέλθῃ
312. ἐκίνα κατικίσουσιν δια τους 313. καστέλην ἰσχυρὸν. ἐπικεν

Ἐμορφος τόπος, πεδινός, εὐάρεστος καὶ ὠραῖος.

Καθίζει, γράφει γράμματα, πρὸς τοὺς γονέους του στέλνει. 315.

τῆς δὲ γραφῆς ὁ πρόλογος πρὸς τὸν πατῆρ του γράφει.

Τὴν δὲ γραφὴν ὡς ἔλαθεν ὁ βασιλεὺς εἰς χεῖρας.

ἐπλήθην ἢ ψυχίτζα του, ἐχάρην ἢ καρδιά του,

δόξαν ἀνέπεμψεν θεῷ καὶ πάντες οἱ ἐδικοί του

χαρὰν ἐποίησιν πολλὴν μετὰ πολλὰς ἡμέρας. 320

Ἐναν ἐποίησαν κεφαλὴν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς του

διὰ τὰ κρατῆ τὰς χώρας τους τὰ τὰς περιφυλάττη

καὶ τὰ κρατῆ, τὸ δίκαιον τινὰς τὰ μὴν ἀδικῆτι.

Ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα ὑπᾶσιν πρὸς ἐκεῖνον.

Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ Ἀχιλλεύς, ἔρχονται οἱ γονεῖς του, 325

εἰς ἀπαντὴν ἐξέβησαν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες

καὶ εἰς τὴν χώραν ἦλθασιν ἀπέσω εἰς τὸ καστέλλιν

τὸ θαυμαστόν, τὸ ἰσχυρόν, τὸ ἔκτισεν ἐκεῖνος.

Ὅρίζει ζωγραφίζουσιν τὸν Ἐρωταν τὸν μέγαν

καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων· 330

«Ἐρως μου, ποῦν' τὰ τόξα σου καὶ ποῦν' ἡ δύναμί σου;

Γραφή τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὴν κόρην 11,α

Παρακαλῶ σε, ἀφέντρια μου, τὰ σέβης εἰς ἀγάπην.

Καὶ πάλε τί σε ἔφταισα καὶ τί κακό σ' ἐποίησα

καὶ τὴν καρδιάν μου σύρριζην ἐξαγασπᾶς καὶ ρίχνεις.

Ἐμὲ σπαθίαν οὐκ ἔκοψαν, κοντάριαν οὐδὲ δλως, 335

πόλεμον οὐ φοβήθηκα ποσῶς, αὐθέντριά μου·

314. ἔμορφος, πεδυνός ἐβάρεστος. ὀρέος 315. εκαθίζει γράφι γράμματα.

στέλνι 317. ὄς. ἡς χίρας 318. ἐπλήθην ὑψηλήτζα. ἢ 319. ἢ ἐδικί

του 320. ἀρὰν ἐπίκασιν πολλὴν μεταπολάς ἡμέρας 321. ἕναν ἐπίκαν·

322. διάναικρατί. χώρας. νάτας 323. νακρατί. δίκαιον τινὰς ναμὴν ἀδι-

κίται 324. ἡ δέσπινα ὑπάσιν. ἐκύνων 325. μαθῶν. τοῦτο ἀχιλλεύς. ἢ

γονεῖς 326. ἡς. ἐξέβησαν. γυνέκες 327. ἡς. χώραν ἦλθασιν ἀπέσω ἡς.

καστέλλιν 328. ἰσχυρόν. ἐκίνος 329. ὀρίζει ζωγραφίζουση τονέροταν

τῶν 330. προσεκύνων· μεταδακρύων.

post 330. τῆς. πρὸς τὸν ἀχιλλεὺν (πρὸς. Σάθα σ. 151) 331. ερος. ποῦντα. ποῦν ἢ

332. παρακαλο ἀφέντρια μου νασέβης ἡς ἀγάπην 333. εὔτεσα. σε πικά-

334. κάρδια. σίρριζην ἐξαγασπᾶς. ρίχνης 335. ἐμὲ σπαθίαν οὐκ αἰκώ

ψαν κοντάριαν οὐδεῦλος 336. φώβήθηκα ποσῶς

- ἔσφαξες τὴν ψυχίτζα μου καὶ γάνω τὴν ζωὴν μου.
 Ἐάν μ' εὐρηγῆς τοῦ θελήματός σου ἔξω τοῦ ὀρισμοῦ σου,
 τὸν ἑαυτὸν μου δίδω τον καὶ ὄλην μου τὴν καρδίαν
 339) καὶ ὡς ξένον καὶ ἀλλότριον ἄς με καταφονεύσουν.
 Εἶμαι τοῦ θελήματός σου, δούλος τοῦ ὀρισμοῦ σου,
 διὰ τί νὰ πάσχω, νὰ πονῶ, νὰ με καταμαράινῃς ;
 Ἄρνούμαι καὶ τὰς χάριτας καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους
 καὶ εἴ τι ὀρίσης, ἀφέντριά μου καὶ ἐδική μου κόρη,
 340) ἔρισε καὶ ἄς με πτύσουσιν καὶ ἄς με καταφονεύσουν.
 341) **Πιττάκιν** τὸ ἀπέστειλεν ὁ νεώτερος πρὸς τὴν κόρην
 «Χαρτί σε πέμπω, λιγερή, χαρτίν, ἀλλ' ἀπὸ πόθου,
 πιάσε το μὲ τὰς χεῖράς σου, μήν το κοινοδοξήσης
 νὰ μάθῃς πῶς μαραίνομαι, κόρη μου, δι' ἐσέναν
 342) καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ κοιμηθῶ νύχταν τε καὶ ἡμέραν.
 «Παρακαλῶ σε, ἀφέντρια μου, μυριοχαριτωμένη
 τὸν ἔρωταν νὰ δέξῃσαι μεσίτην τῆς ἀγάπης
 καὶ τὴν καρδιά μου δρόσισε, πολλὰ ἔνε φλογισμένη».
 Καὶ τὸ πιττάκιν ἔστειλεν καὶ ἔπάγει πρὸς τὴν κόρην.
 343) Ἡ κόρη γοῦν το δέχθηκεν τοῦ νέου τὸ πιττάκιν,
 ποσῶς οὐδὲν ἐκλίθηκεν νὰ ἔλθῃ εἰς ἀγάπην,
 ἀλλὰ γοργὸν ἐκάθησεν, γράφει τον τὸ πιττάκιν.

Γραφή τῆς κόρης πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν

«Κύρις μου, τὸ πιττάκι σου εἰς χεῖράς μου ἔδεξάμην.
 Οὐκ οἶδα τ' εἶνε τὸ πονεῖς, οὐκ οἶδα τ' εἶν' τὸ πάσχεις.

337. ἔσφαξες ψυχίτζα. γάνω. ζωὴν 338. εἴν μεευρηγῆς. θελήματοῦ σου
 ἔξω. ὀρίσμοῦ 339. αἰαυτῶν. ὄλην. καρδίαν 340. ὄς. ἀλώτρηον ἀσμέ κα-
 τὰφονεύσουν 341. ἡμε. θελήματός. ὀρήσμοῦ 342. ναπαῦσχονα πόνω να μέ
 κατάμαράινῃς 343. ἄρνούμε. χαρήτας. σίγγενοῦς. φίλους 344. ὅτι ὀρήσις.
 ἐδική μου κόρη 345. ἄς μεπίσουσιν. ἄςμε 346. πίτακην. απεστίλενονεότε-
 ρος 347. πέμπο λιγερή χαρτίν ἀλαποπόθου 348. μετασ χίρας. κινοδοξίαις
 349. ναμάθις πὸς μαρένομε κόρη διέσέναν 350. κε δὲν πορὸ νακιμιθῶ νί-
 χταν. ἡμέραν 351. παρακαλό. μυριοχαριτομένι 352. τονέροταν. τίς ἀγάπις
 353. δρόσισαι πολάνε 354. το πιτάκην ἔστειλεν. πάγι. την 355. ἡ κόρη
 γοῦν. τὸ πιτάκην 356. ποσός. ἐκλίθικεν ναέλθῃ 357. ἀλα. ἐκάθισεν γράφι
 το πιτάκι Post 357. γράφή τῆς 358. κῆρις. τοπιτάκι. ἡς χηράς 359. οὐκί-
 δα τίνε το πονεῖς οὐκίδα τίν το πάσχεις

Ἄν σε μαραινούν οἱ ἔρωτες καὶ πάσχεις διὰ πόθον, 360
πολλὰ τοὺς παρεκάλεσα ἵνα σε συμπαθήσουν.
Ἐγὼ δυνάστην ἔρωτα ποσῶς οὐδὲν φοβοῦμαι·
ἔλη ἀκαταδούλωτος τοῦ ἔρωτος τυχάνω.
Ἐὰν πονῆς, τὸν ἔρωταν ὑπόμενε γενναίως,
ἐὰν δέ]οῦ πονῆς καὶ οὐ δύνασαι τοὺς πόνους νὰ βαστάζης, 12,α
μόνος σου γὰρ νὰ φονευτῆς, μόνος σου ν' ἀποθάνης». 366
καὶ τὸ πιττάκιν ἔστειλεν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖαν.

Πιττάκιν τὸ ἀπέστειλεν ὁ νέος

Καὶ πάλι θλίβομαι εὐγενικῆ βασιλέως θυγάτηρ.
Βαρῦ με φαίνεται πολλά, μεγάλῃν θλίψιν ἔχω
τὸ πῶς οὐδὲν προσκλίνεσαι εἰς ἔρωταν νὰ ἔρθης. 370
Οἱ ἔρωτες μ' ἐμάραναν ἐμένα τὸν ἐδλέπεις
κέγώ, ἀφέντρια, τὸν ἔρωταν νὰ τον παρακαλέσω
νὰ ρίψη βέλος εἰς ἐσὲν νὰ σε καταμαραίνῃ
νὰ ἐγνωρίσης, ἀφέντριά μου, τὸ τί ἔνε ἡ ἀγάπη ;»
Ἡ κόρη ἐδιέβηκεν, ἦλθε νὰ τον πιάσῃ 375
καὶ ἐκεῖνός την ἐδόξεψεν καὶ ἀγάπην τὴν ἐδῶκεν
καὶ τὴν καρδιάν της ἔκαψεν τὴν εὐγενικωτάτην
καὶ ἀπαὶ τὸ δένδρον ἐπέταξεν καὶ ἐχάθην ἀπ' ὀπρὸς της.
Ἐστέναξεν, ἐδάκρυσεν καὶ γράφει πρὸς ἐκεῖνον 12,β
ὅπου ποτὲ οὐκ ἤθελεν οὐδὲ χρειάζεται τον, 380

360. ἄν σε μαραινούν ἱ ἔρωτες. πάσχεις διαπ. 361. ἵνα. συμπαθήσουν
362. ἐγῶ. ἔρωτα ποσός. φοβοῦμε 363. ὄλι ἀκαταδούλωτος. ἔρως τυχάνῳ
364. ἔρωταν. γενέος 365. πόνῆς. δίνασε τοῦς. βαστάζης 366. μώνο. ναφόν-
νεύτις μώνο: ναπόθάνης 367. πητάκην ἔστηλεν ὅς. τῶν ἀχιλλεῖαν. Post. 367.
πίτακη. απεστειλεν ο 368. καὶ πάλαι θλήβομαι εγενηκῆ ἱ βασιλέος θυγάτηρ
369. βαρήμαι φαίνεται πολὰ μὲ πάλην θλήψην ἔχω 370. τὸ πὸς οὐδὲν
προκλήναισε ἧς ἔρωτανἀέρθης 371. ἡ ἔρωτες μὲ μάρ. ἐμένα. ἐβλέπης·
372. καὶ γὼ ἀφέντρηα. ἔρωτανατῶν παρακάλέσο 373· ναρήψι. ἦσασὲν νασὲ
κατάμαρένι 374. ἐγνόρησις ἀφέντρηά. τί ἐνε ἡ ἀγάπι 375. κόρη ἐδιέβηκεν
ὑλθενὰ τὴν πιάσι 376. ἐκῆνος. ἐδόκεν 377. κάρδια τις ἔκαψεν. τὴν νεῦ-
γενήκωτάτην 378. ἀπέτο δένδρον. ἀπόπρὸς 379. ἐδάκρυσεν κεγράφη. ἐκοί-
νον 380. ὀπουπόταῖ. οἶθελεν οὐδε εχρῖάζεται

Ἄν σε μαραινούν οἱ ἔρωτες καὶ πάσχεις διὰ πόθον, 360
πολλὰ τοὺς παρεκάλεσα ἵνα σε συμπαθήσουν.
Ἐγὼ δυνάστην ἔρωτα ποσῶς οὐδὲν φοβοῦμαι·
ἔλη ἀκαταδούλωτος τοῦ ἔρωτος τυγάνω.
Ἐὰν πονῆς, τὸν ἔρωταν ὑπόμενε γενναίως,
ἐὰν δέ]οῦ πονῆς καὶ οὐ δύνασαι τοὺς πόνους νὰ βαστάζης, 12,α
μόνος σου γὰρ νὰ φονευτῆς, μόνος σου ν' ἀποθάνης». 366
καὶ τὸ πιττάκιν ἔστειλεν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖαν.

Πιττάκιν τὸ ἀπέστειλεν ὁ νέος

Καὶ πάλι θλίβομαι εὐγενικῆ βασιλέως θυγάτηρ.
Βαρῦ με φαίνεται πολλά, μεγάλῃν θλίψιν ἔχω
τὸ πῶς οὐδὲν προσκλίνεσαι εἰς ἔρωταν νὰ ἔρθης. 370
Οἱ ἔρωτες μ' ἐμάραναν ἐμένα τὸν ἐδλέπεις
κέγώ, ἀφέντρια, τὸν ἔρωταν νὰ τον παρακαλέσω
νὰ ρίψη βέλος εἰς ἐσὲν νὰ σε καταμαραίνῃ
νὰ ἐγνωρίσης, ἀφέντριά μου, τὸ τί ἔνε ἡ ἀγάπη ;»
Ἡ κόρη ἐδιέβηκεν, ἦλθε νὰ τον πιάσῃ 375
καὶ ἐκεῖνός την ἐδόξεψεν καὶ ἀγάπην τὴν ἐδῶκεν
καὶ τὴν καρδιάν της ἔκαψεν τὴν εὐγενικωτάτην
καὶ ἀπαὶ τὸ δένδρον ἐπέταξεν καὶ ἐχάθην ἀπ' ὀπρὸς της.
Ἐστέναξεν, ἐδάκρυσεν καὶ γράφει πρὸς ἐκεῖνον 12,β
ὅπου ποτὲ οὐκ ἤθελεν οὐδὲ χρειάζεται τον, 380

360. ἄν σε μαραινούν ἱ ἔρωτες. πάσχεις διαπ. 361. ἵνα. συμπαθήσουν
362. ἐγῶ. ἔρωτα ποσός. φοβοῦμε 363. ὄλι ἀκαταδούλωτος. ἔρωτος τυγάνω
364. ἔρωταν. γενέος 365. πονῆς. δίνασε τοῦς. βαστάζης 366. μώνο. ναφόνε-
νεύτις μώνο: ναπόθάνης 367. πητάκην ἔστηλεν ὅς. τῶν ἀχιλλεῖαν. Post. 367.
πίτακη. απεστειλεν ο 368. καὶ πάλαι θλήβομαι εγενηκῆ ἱ βασιλέος θυγάτηρ
369. βαρήμαι φαίνεται πολὰ μὶ πάλην θλήψην ἔχω 370. τω πὸς οὐδὲν
προκλήναισε ἦς ἔρωταναέρθης 371. η ἔρωτες μέ μαρ. ἐμένα. ἐβλέπης·
372. καὶ γὸ ἀφέντρηα. ἔρωτανατῶν παρακάλέσο 373· ναρήψι. ἦσασὲν νασὲ
κατάμαρένι 374. ἐγνόρησις ἀφέντρηά. τί ἐνε ἡ ἀγάπι 375. κόρη ἐδιέβηκεν
ὑλθενὰ τὴν πιάσι 376. ἐκῆνος. ἐδόκεν 377. κάρδια τις ἔκαψεν. τὴν νεῦ-
γενήκωτάτην 378. ἀπέτο δένδρον. ἀπόπρὸς 379. ἐδάκρυσεν κεγράφη. ἐκοί-
νον 380. ὀπουπόταῖ. οἶθελεν οὐδε εχρῖάζεται

τώρα δὲ γοῦν τὴν ὕστερον δουλεύει τὴν ἀγάπην.
Ἄλλὰ γοργὸν ἐκάθησεν καὶ γράφει πρὸς ἐκεῖνον

Γραφή τῆς κόρης πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν

«Χαρτί σε πέμπω, ἐρωτικὴ ἀθένητη εὐγενικέ μου.
Ἐποίησεν ὁ ἔρωτας θέλημά ἐδικό σου.

385 Τὸν νοῦν μου τὸν ἀμέτρητον ἐκατεδουλώσες τον,
τὸν πύργον τῆς καρδίτζας μου τὸν ἰσχυρὸν καὶ μέγαν·
ὅπου ἐθάρρουν πάντοτε ποτὲ νὰ μὴ χαλάσῃ.

ἔρως σαγίτταν ἔσυρεν καὶ κατεχάλασέν τον
καὶ εἰς πόθον τῆς ἀγάπης σου ἤφερεν τὴν ζωὴν μου

390 καὶ ἔλα παρηγόρια μου, γοργὸν νὰ σε συντύχω».

Κ' ἐκεῖνος γοῦν δεξάμενος τῆς κόρης τὸ πιττάκιν
ἐχάρην ἢ ψυχίτζα του, ἐτρόμαξεν ἢ καρδιά του
καὶ τοὺς ἀγοῦρους ἐλάλησεν καὶ ταῦτα τοὺς ἐλάλει.

13,α Ἀκούσετε μυστήριον.] καρδίας καὶ ψυχῆς μου.

395 Λόγον ἔχω, συντρόφοι μου, θέλω νὰ σας συντύχω,
Δι' ἐμέναν ἀγρυπνήσετε μόνο τὴν νύχταν τούτη
καὶ μὴ θαρρήτε, ἀγοῦροί μου, διὰ πόλεμο σας θέλω,
Ὅν γὰρ ἐνικήσατε προχθὲς τὸν μέγαν βασιλέαν
τὴν θυγατέραν του ποθῶ, θέλω νὰ τὴν κερδίσω.

400 Μαραίνει γὰρ με ἐκ παντός ὁ Ἔριος καὶ με φλέγει».

Καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα γελῶν ἀπηλογήθη·

«οὐκ ἔλεγά σοι, δεσποτα, τοὺς ἔρωτας μὴ ψέγῃς ;

381. τώρα. γοῦν. ἡστερον δουλέβη 382. ἀλά. ἐκάθησεν. γράφη. ἐκοῖνον
Post. 382. τῆς. ἀχιλᾶν 383. χάρτι, πέπο ἐρωτικάι ἀυθῆντι εὐγενηκεμί
384. ἐποίησεν ὁ ἔρωτας 385. τόνουν. τον ἀμέτρητων ἐκατεδουλλωσες
386. τονκυργον τις 387. ὅπου ἐθάρουν πάντοται ποταιί. μί·χάλασι 388. ἐ-
ρος σάγήταν ἔσήρεν. κάτέχάλασέν των 389. ἦς. τις ἀγαπήσου. τὴν ζούν
390. πάρήγορηά. γοργὸν νασεσηντήχο 391. καὶ κοῖνός. δεξάμενος τοῖς.
πητάκην 392. υψηγήτζα. ἐτρόμαξεν ἢ κάρδιά 393. τοὺς ἀγοῦρους ἐλάλη-
σεν. ταυτα τους ἐλάλη 394. ακουσεται μισιρηον 395. εχο σιτροφη. θέλο
να σας σῆντήχο 396. ἀγρήπνύσαιται μόνο τηνήχταν τοῦτι 397. μί θαρήται
αγοῦρη. σας θέλο 398. ὄν. ἐνῆκοῖσαιται πρόχταις 399. θεγάτέραν τοῦ πό-
θῶ θέλο νὰ τὴν κερδίσο 400. μαρένη. ὁ ἔρος καὶ με φλέγη 401. ἦς. ἐπι-
λογίθι 402. ἐλεγάσι δεσπότα. ἔρωτας μι

Ἔτι νῦν μάθης τὴν ἰσχὺν καὶ δύναμιν τὴν ἔχουσαν.
 Οἱ πάντες ἐτοιμάσθησαν, ὄλοι ἀρματωμένοι
 ἐδώκασιν τὰ βούκινα, πηδοῦν, καβαλλικεύουσαν 405
 καὶ εἰς τὴν μέσην τοὺς ἐστήσανσι τὸν Ἀχιλλεὺς ὡς ἄστρον.
 Ἐτίσασιν εἰς τὸ λαμπρὸν κουβούκλιον τῆς κόρης.
 Μίαν λογὴν ἐφόρεσαν οἱ δώδεκά τοι ἀγοῦροι,
 σιεφάνια πανέμορφα, καβάδια ὠραιωμένα.
 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐφόρεσε βλαττὴν μετὰ λιθομαργάρου 13,β
 καὶ ἀπάνου πάλας κυπρικὸν μετὰ λιθομαργάρου 411
 Ἐδώκασιν τὰ ἔργα, πηδοῦν, καβαλλικεύουσαν
 φαρία γὰρ ὑπόψηλα καὶ θαυμαστά τοῦ κάλλους
 καὶ ἄλογον τοῦ ἔστρωσαν μαῦρον, ἀλλὰ φουδοῦλιν.
 Ἐκλίενεν γὰρ ὁ ἥλιος, ἐσέβηκεν ἡ νύχτα, 415
 ἄνεμος γαληνούττικος ἐπέκρουγεν τὰ δένδρα.
 ἔτρεχεν ὕδωρ πάγγλυκον ἐκ τοῦ δένδρου τὴν ρίζαν,
 τὰ πάντα δὲ ἐρωτικά χαρίτων πεπλημένα
 Καὶ ἡ κόρη κλαίων ἔστεκεν, κλαίων ἐμυρολογᾶτον
 ἐνύσταζεν λιγούττικον, ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην, 420
 ἐκδέχεται τὸν ἀγοῦρον νῦν ἔλθῃ νῦν τὸν συντύχη
 καὶ εἰς χρυσὸν τὸν πλάτανον ἔκατ' ἄηδόνιν.
 Νῦν εἶδες πῶς ἐθλίβεντον καὶ ἤλεγεν διὰ τὴν νέαν.
 Ἐκείνη ἀπὸ τῆς κλίνης τῆς ὡσάν ἐπροσηκώθη
 Καὶ ἀπόκατου ἐκάθησεν ἔστην ρίζαν τοῦ πλατάνου. 425
 Καὶ πρὸς τῆδόνιν ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων

403. τότε. μάθης. ἰσχύν. δύναμιν 404. ἡ. ἐτίμασθήσαν ὄλοι-ἀρμάτο-
 μένην 405. βούκινα πηδοῦν κάβαλλικαίβουσαν 406. ἡστὴν μέση τοῦ ἐστήσανσι
 ἀχιλλεὺς 407. ἐτίσασιν ἡς. λαμπρὸν κουβούκλιον τῆς 408. ἐφόρεσαν ἡδὲ
 κά. ἀγοῦρη 409. σιεφάνια πάνεμορφα καβάδια ὠραιωμένα 410. ὁ ἀχιλλεὺς
 ἐφ. βλάττη. λιθομαργάρου 411. ἀπάνου παλαι κοίπρηκον. λιθομαργάρου
 412. ἐδώκασιν. πηδοῦν κάβαλλικεύουσαν 413. φαρία. θαύμ. κάλλους 414. ἄλο-
 γῶν. ἔστρωσαν. ἀλαφοῦδοῦλιν 415. ἐκλίενεν. ὁ. ἐσέβηκεν ἡ νύχτα 416. γα-
 ληνούττικος ἐπέκρουγεν 417. ἐτρεχηνήδορ πάγγλυκῶν ἐκ· 418. ἐρωτικά
 χαρίτων πέπλειμένα 419. οἱ κόρικλέον ἐστ. κλέον ἐμυρολογᾶτων 420. ἐ-
 νύσταζεν λιγούττικον ἐπ. εἰς. κλίνην 421. ἐκδέχεται. ἀγοῦρον νῦν. νῦν-
 σηντείχη 422. χρυσόν. ἀηδόνην 423. νῦν εἶδες πῶς. ἔλεγεν διὰ τὴν 424. ἐκεί-
 νη τις κλίνης τις ὡσάν ἐπροσηκώθη 425. ταῖδόνην. πολλῶν δακρύων

- 14,α] «ἀηδόνιν μου πολύπονον, ἐρωτικόν μου ἀηδόνιν,
 εὐχαριστῶν σε, ἀηδόνιν μου, ὅτι πονεῖς τὸν πόθον
 τὸν ἔχω εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου.»
- 430 Ἐν ὅσῳ ταῦτα ἔλεγεν ἡ κόρη μετὰ τὸ ἀηδόνιν
 εὐθὺς τὸν κτύπον ἤκουσεν τῶν θαυμαστῶν φαρῶν.
 Ἦν δὲ καιρὸς ἀπὸ τοῦ νῦν ὥρα μεσονυκτίου,
 ἔδὲ καὶ φέγγος ἔμμοστον καὶ νύκτα τῆς ἀγάπης.
 Εὐθὺς ἐλιγοθύμηρεν, τρέχει εἰς τὴν φισκίνα.
- 435 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγύριζεν ἀπέξω ἀπὸ τὸν τοῖχον
 καὶ τὸ φαρὶν ἐπέζευσεν, ἐσπάρραξεν ὡς πάρδος
 καὶ τὸ κοντάριν ἐπήξεν, ἐπήδησεν ἀπέσω.
 Οἱ δώδεκα ἐτριγυρίζασιν ἀπέξωθεν τοῦ τοίχου
 καὶ κείνη οὐδὲν ἐγνώριζεν, ἐσέβηκεν ἀπέσω
- 440 καὶ εἰς ἀπορίαν ἔπεσεν τὸ πῶς γὰρ τὴν συντύχην.
 Καὶ εἰς τὸν χρυσὸν τὸν πλάτανον κρατεῖ τὴν ἄκ τὸ χέριν
- 14,6 Καὶ ἀ]τρέμει κ' ἡ καρδία του βλέποντα τόσον κάλλος
 καὶ ἀπὸ τὴν γῆν σηκόνειν τὴν, κρατεῖν, καταφιλεῖ τὴν,
 ἀπάνου τῆς ἐπλέκετον καὶ χόρτασιν οὐκ εἶχεν
- 445 πάρι οὐκ ἤθελέν ποτε τὸν ἔρωταν πληρῶσαι·
 ἕνα καὶ πάλιν γίνονται ἀμφότεροι κ' οἱ δύο
 καὶ ἀπὸ τὰ καταφιλήματα καὶ τὰς περιπλοκάς τους
 τὰ δένδρη τὰ ἀναίσθητα ἀντοδονοῦσιν πλέον.
 Οὕτως κατέλαβεν ἡ αὐγὴ καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγει
- 450 «ἐγείρου, χρυσοπτέρουγε φάλκε ἀπὸ τῆς κλίνης,

427. αἰδῶνην. πολήπονον ἐρωτοικδον. αἰδῶνην 428. ὄτη πονῆς. πόθων
 429. εχο. τὴν. μετασοῦ. τὴν ψυχὴν 430. ενῶσο ταῦτα ἔλ. η κόρη με. αἰδῶ-
 νην 431. θαύμαστον φαριον 432. εἰν. καιρός. ὦρα μεσανυκτύου 433. εδε-
 καιφέγγος ἔμμοστον 434. εληγῶθῆμησεν τρέχι ἦς. φῆσκοίνα 435. ἀχιλες
 εχ. ἀπέξω ἀπὸ τῶν τυχων 436. τῶ. επ. εσπαρ. ος 437. τῶ. ἐπήξεν ἐπή-
 δεισεν 438. ετριγυρίζασην ἀπέξωθεν. τῆχον 439. κῆνι ουδὲν ἐγνόριζεν ἐσέ-
 βηκεν ἀπέσο 440. απ. ἐπήσεν τῶ. νατὴν σὴν τῆχην 441. τῶν χρῆσόν. κρᾶ-
 τή. χαιρην 442. ἀτρεμι (τὸ πρῶτον γράμμα εἶνε ἴαν δυσανάγνωστον) κικάρδια-
 βλέπωντα τόσων κάλος 443. σικωνην. κρατῆς καταφιλή 444. απ. επλ. ου-
 κοίχεν 445. πάρι οὐκείθελεν ποτε. ἐρ. πλύρῶσαι 446. ἕνα και παλην. αμ-
 φοτερη κι δύο 447. κατάφ. 448. ἀνέστητα αὐτῶδ. πλεον 449. οὔτος-
 αὐγῆ. ἐκοίνον λέγη 450. ἐγύρου χρυσόπτ. κλίνης

ὑπάγαινε ἔτιν μητέρα σου ἡμέρα τώρα φθάνει.
 Αὔριον πάλιν ἄνθος μου, ἀπαντυχεῖ σε θέλω.»
 Ἐλάχτισεν τὸν μαυρόν τευ, τρέχει πρὸς τοὺς ἀγούρους
 καὶ πάλιν εἰς τὸν ἔρωταν ὑπάγει πρὸς τὴν κόρην.
 Τοὺς ἀγούρους του ἐλάλησεν καὶ πρὸς ἐκείνους λέγει. 455
 «Δεῦτε πάλιν, ἀγούροι μου, ὑπάμεν πρὸς τὴν κόρην,
 ὑπάμεν νὰ χορτάσωμεν κάλλος τὸ ὠραιωμένον
 καὶ ἔπιλαλήσετε] ἔμπροσθεν, ἀφήτε ἐμὲν ὀπίσω 15,α
 νὰ ρίξῃ βλέμμα εἰς ἐσᾶς ἐκείνη νὰ σας βλέπῃ
 καὶ εὐθὺς ἐγὼ κατόπισθεν νὰ ἔπιλαλήσω μόνος 460
 καὶ τὴν καρδιά της σύρριζον νὰ τὴν ἐξανασπάσω.
 Ἐπιλάλησαν καὶ οἱ δώδεκα καὶ ὑπάσιν πρὸς τὴν κόρην·
 Ἡ κόρη δὲ τὸ δειληγὸν ἀκούσασα τὸν κτύπον
 εἰς ἡλιακὸν ἐξέβηκε κ' ἐστάθη καὶ ἐρώταν·
 «καὶ ποῖος ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἔνε ὁ ποθητός μου;» 465
 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐλάχτισε τὸ θαυμαστὸν φάριν του,
 χαμογελῶν διέβηκεν ἀπέμπροσθεν τῆς κόρης
 καὶ ἡ κόρη, ὡς τὸν ἐγνώρισεν ὅτι ἐκεῖνος ἔνε,
 εὐθὺς ἐλιγοθύμησεν, ἐπῆγε νὰποθάνῃ
 ἀπαὶ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν τὴν εἶχεν εἰς ἐκεῖνον. 470
 Ἡ βάγιαὶς τὴν ἐσίχωσαν τὴν κόρην παραυτίκα
 καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἔλεγαν τὸν θαυμαστὸν Ἀχιλλεὺν·
 «στράφου, αὐθέντη εὐγενῆ καὶ γύρισε, ἀνδρειωμένε,
 ἰδὲ καὶ κα]ταχόρτασε τὰ θαυμαστά της κάλλη 15,β»

451. ηπαγενε ἡς ἡμέρα τορα φθάνη 452. αὔριον πάλιν ανθός. ἀπαν-
 τυχι. θέλι 453. τον μαβρον. τρέχι. τους 454. πάλην ἡς τονέροταν ὑπάγι
 455. ἀγούρους ἐλάλισεν. προς ἐκίνοους λέγι 456. δεύτε πάλην ἀγούρι. ὑπά-
 μεν προς 457. ὑπάμεν ναχορτασομεν κάλος το ὄρεομενων 458. πιλαλίσει^ε
 ἐμ. αφίται. ὀπήσο 459. ναρῆξη βλέμα ησέ σας εκοίνοι νασάς βλέπι
 460. ευθίης εγὸ κατόπησθεν νὰ πῆλαλήσο 461. κάρδια. σήρηζον νατὴν ἐξα-
 νασπάσο 462. επίλαλήσαν. κίβ. ἡπάσιν. τὴν 463. ἡκῶρη. τοδιλῆνον ακουῦ-
 σασα. κτήπωγ 464. ἡς ἡλίακὸν ἐξέβηκαι. ἔστάθιν. ερώταν 465. πισσ ἀπὸ
 τοῦς δώδεκα ἔνε ο ποθητός 466. αχίλές ἐλάχτησαι τοθαυμαστῶν φαρήν
 467. χαμογελόν. απεπρόσθεν 468. υ. ὄστων ἐγνώρησεν ὄτηεκοίνοσ ἔναι.
 469. ευθίης ἐλίγόθη θιμίσεν ἐπίγενα πόθάνη 470. απειτην αγ τὴν πόλῆν.
 471. ἡ βάγες τὴν ἐσίχωσαν. παρεύθίκαν 472. προσεκοίνον 473. αυθέντι
 εὐγενῆ. γήρησε ἀνδρηόμενε 474. ἰδὲ. κατεχορτασε τα θαύματα τις κάλη

- 475 ἐτούτην πρέπει [πάντοτε] νὰ χαίρεται μὲ σένα.»
 Ἡ κόρη οὐκ ἐπέμεινεν ποσῶς νὰ τον ἐδλέπη.
 Ὅριζει παίρνουν στέφανον ἀπαι τὸ περιδόλιν,
 εἶχεν καὶ ἄνθη πάμπλουμα, ξένα ἐπταπλασίως
 ἐκράτειεν το εἰς τὰς χεῖράς του, ἔστεκεν ὡςπερ ἄστρον.
- 480 Ἄπαντες ἐδιέθησαν καὶ ἡ κόρη μετ' ἐκεῖνον.
 Ἐκεῖνος γοῦν κατόπισθεν στέκει καὶ ἀναρωτᾷ την
 «πῶς ἔχεις, κόρη εὐγενική, ψυχῆς παρηγορίαν ;»
 Ἡ δὲ «καλῶς» ἀντέφησε. — «Ἐστὴν ἐδικήν σου ἀγάπην
 τὸ μεσονύκτιον ἔρχομαι, κόρη, ἀπάντεχέ με,
 485 πλὴν, κόρη [μου] εὐγενική, βλέπε μή με προδώσης.
 Τοῦτο πληροφορῶ σέ το, εἰς τὸν θεόν σε ὀρκίζω·
 ἐὰν ἴμαι εἰς τὸ περιδόλι σου καὶ κάθωμαι εἰς τὸν κῆπον
 νὰ ἐξεύρης, νὰ μή με στρέψουσιν ἐὰν ἦταν μυριάδες.
- 16,α Εἰ δὲ εἰς τὸ κλινάρι σου, κόρη, καὶ εἵρου]σί με,
 490 ὡςπερ γυναῖκα ἀνανδρον οὕτως νὰ με φονεύσουν.»
 Εὐθὺς ἡ κόρη ἐνεστενάξεν καὶ λέγει πρὸς ἐκεῖνον·
 «ἀκόμη οὐκ ἐπίστευσες ἐκ τὸν πόθο μου τὸν τόσον
 τὸ ἔνε, ἀφέντη, εἰς ἐσὲν καὶ ἔρωσ καὶ ἀγάπην,
 ἀμμ' ἔχει ὁ νοῦς σου στεναγμούς, θέλεις νὰ μ' ὀνειδίζῃς.
 495 νὰ θλίψῃς τὴν καρδίτζα μου τὴν πολυπόθητή μου ;
 Τοῦτο πληροφορήθητι· δι' ἐσέναν ἀποθαίνω,
 ἐσὺ ἴσαι ἡ καρδίτζα μου, ἐσὺ ἴσαι ἡ ψυχὴ μου.»
475. ἐτούτην πρέπει ναχαίρεται μεσαίνα 476. ἡ. ἐπέμεινεν ποσὸς νατω-
 ναβλέπει 477. ὀρήξη πέρνουν. ἀπετο περήβόλην 478. ηχεν. αθι πᾶνπλουμα
 ξένα επτάπλασίως 479. εκρατηέν. ἴς. χείρας. εστεκεν οσπεραστρον
 480. απ. εδ. ἡ. μεταί κοίνον 481. ἐκοίνος. καὶ τόπησθεν στέκοι. ἀναρωτᾷ
 482. πὸς ἔχης. εὐγενηκαὶ ψυχῆς παρηγορήαν 483. ηδεκαλὸς ἀνταίφησαι.
 ἐδικοῖν 484. μισάνηκτηον ερχομε. ἀπάνται χέμαι 485. ευγενηκοὶ βλαῖπε
 μι. προδόσης 486. τουτου πλήροφοροσαί. τέν. σὲ ὀρκῆζο 487. ἐὰν ἡμαι
 ἴς, περήβόλη. καθομαι εἰς τὸν κῆπων 488. ἡξέβρης. να μι. στρέψούσην.
 ἴταν μίρηάδες 489. ἡ. ἴστο κλήνάρη. κόρη· ἐβρουσήμαι 490. ὄσπερ γίνε-
 κα ἀναδρον οὕτως ναμε φόνεύσουν 491. Εὐθὺς ἡ κόρη ενεστεναξέν. λεγι. ε'
 κοίνον 492. ἀκόμι. επιστ. πῦθο. τὸν τῶσον 493. τοέναι αφ. ὕσεσέν. ερος.
 αγ. 494. ἀμέχῃ ὀνούσου. θέλης. μοδίν ἴξης 495. θλήψης. καρδ. ποληπό-
 ἠητι 496. τούτο πλήροφόρηθιτι δίσαινανά πόθάνο 497. εσίησαι υ·κάρθ.

Ὡσάν τὸν λόγον ἔλεγεν ἡ κόρη πρὸς ἐκεῖνον
τὸ στέφανον τὸν ἔρριξεν τὸν Ἀχιλλεὺς τότε
καὶ κείνός το ἐδέξατο, κρατεῖ, καταφιλά το. 500

Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγύρισεν καὶ πρὸς τὴν κόρην λέγει·
εὔξου με, κόρη, εὔξου με· μή με ἀλησμονήσης.»

Ἐλάχτισε τὸν μαῦρόν του, τρέχει πρὸς τοὺς ἀγούρους.

Ἐκεῖνοί τον ὠνείδισαν, τάδε τὸν συντυχαίνουν.

οὐκ ἦτον καλόν, δέσποτα, τοιοῦτον πρᾶγμα ποιῆσαι. 505

Ἄν το γροικήσουν τὰ δέλφια της, πλέον γὰ τὴν φυλάγουν.

Ἐκεῖ ἐφτάσαν σύντομα καὶ πέζευσαν οἱ πάντες, 16,6

ἐπίασαν τὴν σκάλαν του, ἐπέξευσεν ὁ νέος

ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

Ἐφτασεν καὶ δλόφωτος, λελαμπρυσμένη νύκταν· 510

πηδοῦν, καθαλλικεύουσιν ὡς περ γοργοὺς πετρίταις

καὶ οἱ δώδεκά του οἱ θαυμαστοὶ ἀγούροι οἱ ἐδικοί του,

ἄρματωμένοι δυνατὰ καὶ κατοχειρομένοι.

Ἐκεῖνος πάλιν σύντομα μαῦρον καθαλλικεύει·

ἄσπρον εἶχεν εἰς ἔρωταν καὶ μαῦρον εἰς πολέμους. 515

Ἐκίνησαν, περιπατοῦτ, ἐφθάσασιν συντόμοις

καὶ ἀφ' ἔντου ἐπλησίασαν τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλιν,

τὸ καταλόγιον ἤρχισεν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ λέγειν·

εἶχεν καὶ τὴν κατάπλεξιν τοῦ τραγουδίου ἐτούτου·

«μὲ τὸ φεγγάριον ἔρχομαιν ἔσθον κῆπόν σου, κυρά μου 520

καὶ ἂν καιμᾶσαι ἔξυπνήσε, ἂν στέκης ἔδγα ἰδέ με.

εσίησε υ 498. ὡσάν τών. ελ. ἡ. ἐκοῖνον 499. στεφ. ερήξεν. αχιλλεὺς
500. κήνος τὸ εδ. κρατή. κίταφήλάτω 501. αχιλλεὺς. λέγη 502. μί. αλι-
σμονίσις 503. τον μάβρον. τρεχί 504. ἐκίνοι. ονίδισαν. τον συντιχένουν
505. ιτων. πρᾶγμα πιήσε 506. ἂν γροικήσουν. τις. νατην φιλάγουν 507. ἐκί-
ευτάσαν. η. 508. ἐπ. 509. ἐκάθησεν ὡς. μετὰ χαρᾶς 510. εὔτασεν. ὀλο-
φοτος λέλα τρησμενη νυκταν 511. πιδοῦν κάβάληκαίβουσην ὅσπερ γοργοῦς
πετρίταις 512. ἡδοδεκατου ἢ θαύμαστί ἀγοῦρη ἢ ἐδίκῃ 513. ἀρματώμαίνη
δίνατά. κατάφήρόμενη 514. ἐκοῖνος πάλιν σήντομα μάβρον καθαλλήκαίβη
515. ασπρον ἦχεν ἡσέροταν. μάβρον ἦ; 516. ἐκοῖνησαν περήπατοῦν εὔθά-
σασην σήντόμος 517. ἀφόντου. τῆς. κουβοῦκλιν 518. κατάλόγιον ἤρχισεν
ὁ αχιλλεὺς. λέγην 519. ἦχεν. κατάπλεξιν τοῦ τραγουδίου ἐτούτου 520. φεκα-
ρην ἔρχομεν. κοίπων. κοίρα 521. ἂν κύμασε ξήπνήσε ἂν στέκεις εὔγα ἡδέμα

Κόρη πολλά σε ὀρέγομαι, νά σε καταχορτάσω.»

Λοιπὸ ἐκεῖ ἐσώσασιν τοῦ καστελλιοῦ τὴν πόρτα.

17,α Τοὺς ἀγούρους] του ἐπαράγγειλε νά τον ἀκαρτεροῦσιν.

525 Ἐκεῖνος τοῖνυ παρευθὺς, ἤρπαξεν τὸ κοντάριν
καὶ ὡς λέων ἐβρυχήστηκεν, ἐμούγκρισεν ὡς πάρδος
καὶ εἰς τὸ κάστρον ἀνέβηκεν, ἀπάνω εἰς τὸν πύργον.

Καὶ ἡ κόρη τὸν ἐνόησεν πῶς ἐσέβην ἀπέσω,
ἐκεῖ ἐσυναπαντήθησαν μέσον τοῦ παραδείσου.

530 Σφικτὰ ἐπερι, γλυκέα καταφιλοῦνται,
τὴν νύκταν ὅλην ἐχαίρονταν οἱ δυὸ ὡς καὶ τὴν ἡμέραν.

Τότε πάλε ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν κόρην συντυχαίνει·

«Ἐλα, κόρη εὐγενική, νά ᾤμε εἰς τὰ γονικά μας
νά εἶδες καὶ τὴν μητέρα μου τὴν πολυποθητή μου.»

535 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπήδησεν ἀπάνου ἀπαὶ τὸ κάστρον
καὶ πρὸς τὴν κόρην ἔλεγεν μετὰ πολλῆς ἀγάπης·
«βλέπε, κόρη [μου], ἐρωτική εἰς χεῖράς μου νά πέσης
καὶ εἰς τὰς χεῖράς του ἔπεσεν ἡ κόρη παραυτίκα.
Ἐκεῖνός την ἐδέχτηκεν, κρατεῖ καταφιλᾱ την

17,β καὶ πρὸς] τοὺς δώδεκα ἔλεγεν ἀγούρους ἐδικούς του·

541 «ἄς χωριστοῦσιν ἀφ' ἡμῶν οἱ ἡμισοὶ μ' ἐμέναν
καὶ σὺ, ἐξαδέλφε Πάντρουκλε μετὰ τῶν ἄλλων ἕξι,
δίδω σε τὴν καρδίαν μου, δίδω σε τὴν ψυχὴν μου
εἰς χεῖράς σου τὴν ἔπαρε, δράμε εἰς τὰ γονικά μου.

522. κόρη πολὰ. ορ. νασὲ καταχορτάσο 523. λοιπὸ ἐκεῖ ἐσώσασην κά-
στελλείου 524. τοῦς ἀγοῦροῦς. επαράκηλενα τὸν ἀκάρτεροῦσιν 525. ἐκεῖνος
τὴνη παρευθὺς εἴρπαξεν το κοντάρην 526. ος λεον ἤβρυγήστηκεν εμοῦ' κρη-
σεν ὡς 527. ανεβηκεν απανοῆς τῶν 528. η. ενοησεν πῶς ἐσέβην ἀπέσο
529. ἐκοὶ εσιν ἀπάντήθικαν. παραδίσου 530. σφίκτη ἐπερήλαπαθικαν γλί-
καῖα κατάφιλοῦντε 531. νηκταν ὅλην εχεροῦντα ἠδίο'ος καὶ τιν ἡμέραν
532. παλαι ὁ ἀχιλεὺς. σήντιχένη 533. ἔλα κόρι ευγενήκοι ναπάμε ἡς ταγό-
νηκά 534. ναήδες. τὴν μιτέρα. πολήποθητί 535. ὁ αχηλὲς ἐπίδισεναπ. απε
τῶ 536. ελ. μεταπολῆς αγ 537. βλέπε νορη ἐρότικοί. χιρας. να 538. ἡς.
χίρας. ἐπ. ἡ. παραυτίκα 539. εκοινος τὴν ἐδέχτικεν κρατή καταφιλᾱ
540. ἱβ. ελ. ἀγοῦρους ἐδίκους 541. ἄς χόριστούσην ἀφήμων ἢ ἡμησι μεμ.
542. οἱ ἐξαδέλφε πάρτούκλε μετὰ τὸν ἄλων ἕξη 543. δίδό. κάρδ. δίδο. τὴν
ψυχὴν 544. ἡς χηρα σου τὴν επαρε ἡς ταγόνήκα

545 Εὐθύς ἐκαβαλλίκευσεν, ἐμπρός του τὴν ἐπήραν.

Τραγούδιον τοῦ Ἀχιλλέως

«Περδίκιν γῦρα εἰς τὸ κλουβὶν ἀδούλωτον τοῦ πόθου
ἀδούλωτον, ἀπείραστον ἔρωτος καὶ ἀγάπης
καὶ τὸ περδίκιν ἦρπαξα καὶ τὸ κλουβὶν ἐφήκα
καὶ μὲν κανεῖς οὐκ ἔνοιωσεν ἀπαὶ τοὺς ἐδικούς τους
καὶ ἂν ἔχη αὐθέντη πούπετα ποῦ ἐκράτειεν τὸ περδίκιν ὄσθι
ἄς το γυρεύση σύντομα μὴ δράμη καὶ ὑπαγαίνη.»

Καὶ τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς κόρης
πήδοῦν, καβαλλικεύουσιν ὡς γέρακες πετρίτες
μετὰ φουσάτα πᾶμπληθα, ἀριθμίτα ὡς ἄστρον.

Ὡςπερ πουλιά ἐξεπήδησαν ἀπέσω ἐκ τὸ κάστρον. ὄσθι

Ὁ Ἀχιλλέος ἐλάλησεν πάλε τοὺς ἐδικούς του 18,α

«ἀπέξω τοὺς. νὰ μὴ ἔχουν πόθεν φύγουν.

Ἐμένα ἀφῆτέ με ἔς αὐτοὺς νὰ χαίρωμαι μὲ ταύτους
πλήν βλέπετε μὴ φονευθοῦν οἱ γυναικάδελφοί μου
καὶ θλίψω τὴν καρδίτζα τῆς τῆς πολυποθητῆς μου. ὄσθι

Ὡς λέων ἐδρυχήστικεν, ἐπήδησεν ὡς πάρδος,
μόνο ἐκ τὴν φωνίτζα του τὴν πανωραιωμένην
τριακοσίους ἐδειρεν ὡς ἱέραξ τὰ περδίκια

καὶ πάλε εἰς τὴν σύνταξιν οὐκ οἶδα πόσοι γᾶταν.

Ἐπήδησεν ὡς ἱέρακας, ἐγύρισεν ὡς φάλκος, ὄσθι

545. ευθύς εκαβαληκεύσεν εμπρός τηνεπήραν. — Μετά στ. 545. τραγου-
δίον τοῦ ἀχιλλέως. — 546. περδίκην ἦβρα εἰς τὸ κλουβὶν ἀδούλωτον 547. ἀ-
δούλωτον ἀπείραστον ἔρωτος 548. περδίκην ἦρπαξα. τοκλούβην ἐφήκα
549. μὲν κανεῖς. ἐνοιωσεν ἀπετοὺς ἐδικοὺς 550. ἀνεχὴ αὐθέντη ποῦ πέτε.
ἐκράτιέν τὸ περδίκην 551. τὸ γίρεύση σήντομα μιδραμί. ἠπαγένη 552. τῆς
φώνης ἀκούσαντες ἠδέλφη τῆς 553. πήδοῦν ἀβήληκεβουσην ὡς γέρακας
πετρίτες 554. μετὰ. πᾶμπληθα ἀριθμίτα ἕως ἄστρον 555. ὡςπερ πουλίαν
ἐξεπήδισαν ἀπέσω ἐκτὼ κάστρον 556. ὁ ἀχιλλέος ἐλάλησεν. τοὺς ἐδικοὺς
557. ἀπέξω τοὺς φήρῃσεν ναμὴν ἔχουν. φήγουν 558. εμαίνα ἀφῆται μαι σα-
τοὺς. χέρομε μεταῦτους 559. βλέπεται. φονεύθοῦν ἠγίνεκαδέλφη 560. θλί-
ψω, τῆς τῆς πόληποθητῆς 561. ὡς λεὼν ἐδρυχίστικεν ἐπήδισεν ὡς 562. φόν-
νήτζα. τὴν πανόρεόμενην 563. τρηακοσίους ἐδείρεν ὡς ἠεράξ τα περδίκια
564. πάλε ἦς, σήνταξην οὐκ οἶδα πόσοι γᾶταν 565. ἐπήδισεν ὡς ἠεράκας ἐγί-
ρησεν οφ.

ἑκατετσάκισεν αὐτοὺς, ραδδέαις καλαῖς ἐπῆραν.
 Καὶ εἰς ἀπ' ἐκείνους, λέγω σας, τοὺς ἀδελφοὺς τῆς κέρης
 τὸν Ἀχιλλέαν ἔδωκεν γεμάτην κονταρέαν,
 ἀλλὰ οὐδέν τον ἔσεισεν ἀπάνου ἀπα! τὴν σέλλαν,
 570 ἀλλὰ ἐγύρισεν γοργὸν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγει·
 18.β φιλῶ τὴν κονταρέ]αν σου καὶ τὴν καλὴ σου τόλμη,
 ὅμως ἀκόμη οὐκ ἔμαθες νὰ κρούγῃς κονταρέας,
 φιλοτιμῆσου με καλὰ κέγῳ νὰ σέ τῆς μάθω.
 Πιλαλιτὰ ἑκατέβηκεν, κονταρέαν τον ἔδωκεν.
 575 καὶ σύσσελον τὸν πέταξεν, δοξόβολον ὑπῆρχεν
 καὶ τοῦτον ἔλοι ἐφρίξασιν πραγμάτων τὰ ἐποίκεν.
 Ἴδόντες τοίνυ παρευθὺς οἱ γυναικάδελφοὶ του
 πεζεύουν ἐκ τὰ ἄλογα, πίπτουσιγ, προσκυνοῦν τον
 καὶ λέγουν τον· «αὐθέντη μου, κράτησον τὸν θυμόν σου
 580 ἐπεὶ τοιαύτην χάριταν σ' ἐχάρισεν ἡ τύχη·
 ἐπῆρες καὶ στανίο μας κρυφὰ τὴν ἀδελφὴ μας.
 Ἄμμῃ καὶ παρέπει σας μαζὴ νὰ χαίρεστε οἱ δύο
 καὶ ἄμεις νὰ σ' ἔχωμεν γαμπρὸν καὶ νὰ σε προσκυνοῦμεν.
 Ὁ θεὸς γάρ σ' ἐδόξασεν ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἦσαι
 585 καὶ γάμους νὰ πληρώσωμε εἰς τὴν πολλὴν σου ἀνδρία.»
 Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀχιλλεύς, τὸν λόγον τὸν ἐλέγαν
 19,α] ἑμαλακίστη ἢ ὄψις του, ἔπαυσεν ὁ θυμὸς του,
 ἐπέξευσεν ἐκ τὸ ἄλογον, κρατεῖ, καταφιλεῖ τους

566. ἑκατετσακισεν αὐτοὺς ραυδέες καλές ἐπίραν 567. ἦς ἀπεκοίνους
 λεγο. τοὺς ἀδελφοὺς τῆς 568. ἀχιλλεαν ἐδόκεν. κόδαρέαν 569. ἀλλά. τὸν
 εἰσισεν ἀπάνου ἀπε. πέλαν. 570. ἀλλά. ἐγύρισεν γοργὸν ἐκοῖνον λεγι
 571. φηλὸ κόταρέαν τολμι 572. σμος· αἶμαθες να. κοδαρέας 573. φηλότιμῆ
 σου μαι καλαί. γόνασε τῆς μάθο 574. πιλαλιτὰ ἐκάτεβηκαι κόνδαραιαν
 τότε δόκεν 575. σήσελον. τον πεταξεν δόξοβολόν ἠπίρχεν 576. τοῦτων
 δλη ἐφρηξοσιν πραγμάτων το ἐπίκεν 577. ἠδόντες τήνη παρευθὺς ἠ γίνε-
 καδέλφῃ 578. πεζέβουν. ἀλ. πίπτούσιν πρὸςκοῖνοῦν των 579. λέγοῦν.
 αὐθ. κράτισων. θυμών 580. ἐπὶ τήναυτην χάρηταν σε χαροῖσεν ἡ τίχη
 581. ἐπίρες. στανίο. κριφὰ τιν ἀδελφῃ 582. ἀμῆ. πραιπή. μαζὴ να χερεστε
 ἠ δύο 583. μίς νασεεχομεν γαμπρὸν. νάσέ πρὸςκοῖνοῦμεν 584. ὁ. σέ. ἀπὸ.
 νήν αἴσε 585. ναπλήρσοσμε ἐκ τὴν πόλῃν· ἀδρία 586. ταῦτα ακ. ὁ ἀχῆ-
 λεὺς τὸν. ελ. 587. ἑμαλάκοιστι ὁ ὄψις. επ. ὁ θήμὸς (τὸ ἔπαυσεν ὁ θυμὸς
 ἰγρᾶφι καὶ δεῦτερον. ἐλὶ· εἶτα διεγράφη) 588. επ. ἀλ. κρατὶ καταφηλή

καὶ λέγει τούς· «ἀδελφία μου, ὑπᾶτε εἰς τοὺς γονεῖούς σας.
ἀλλ' ὅμως ὅ,τι ἐπάθετε ἀπὸ ἐδίκου σας ἦτον. 590

Δοιπὸν ἐλάτε σύντομα νὰ ποίσωμεν τὸν γάμον.»

Κ' ἔφτασεν καὶ ὁ Ἀχιλλεύς σύντομα εἰς τὴν κόρην
καὶ ἡ κόρη τὸν ἐδέξατο, κρατεῖ καταφιλά τον.

Ἡ κόρη δὲ ἐκέλευσεν, τὸν Ἀχιλλεὺν λέγει·

«τί ἦτον ὅπου ἤργησες. ἀφέντη μου, τὸ τίσον;» 595

Ἐκεῖνος δὲ ἐκέλευσεν καὶ πρὸς τὴν κόρην λέγειν·

«οἱ ἀδελφοί σου ἐξεβήσαν νὰ μας καταδιώξουν,

ἀλλὰ μὰ τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν πολλὴν μου ἀνδρεία

ἔσους εὐρήκα ὄμπρος μου ξυλίας τοὺς ἐδῶκα.»

Τοὺς ἀδελφούς σου ἀπέστειλα νὰ πᾶσι ἔστους γονεῖούς σου 600

νὰ τοὺς ἐπάρουν νὰ ἔλθουσιν νὰ ποίσωμε τοὺς γάμους.

Ἡ προσαπάντησις τοῦ Ἀχιλλεύος εἰς τὸν πενθερό του 605

Ἄφ' οὗ γὰρ εὐρεθήκασι τοῦ δειλινοῦ τὴν ὄραν

ἐχαίρουνταν ἀμφοτέρω διὰ ἔλη τὴν νύκταν

μέχρι καὶ τοῦ προγεύματος τὴν ὄραν ἐκοιμοῦνταν.

Οἱ δώδεκα γοῦν τὸ πρῶτ' ἐπέβησαν θαρρῶντα 605

καὶ λέγουν τον· «αὐθέντη μου, ἔρχεται ὁ πεθερός σου

καὶ ὡς ὑπᾶμε καὶ ἡμεῖς εἰς συναπάντησιν του

νὰ τον δεξώμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

Πηδοῦν, καβαλλικεύουσιν ὡςπερ γοργοὶ πετρίταις

μετὰ βουκίλων καὶ χαρᾶς, τοῦ κόσμου τὰ παιχνίδια, 610

589. λεγι. αδελφια. ηπατε ης τοὺς γονιῶν σας 590. αλόμος στη
επαθεται απο εδικό. ητον 591. λιπών ἐλάτε σήντομα ναπήσομεν. γάμων
592. κευτασεν. ο αχιλεύς σήντομα 593. η κόρη τον εδ. κρατι καταφήλά-
των 594. η κόρη. εγ. αχήλέαν λέγι 595. ητων ὅπου ηργησες ἀφέντι
596. εκόινος. εγελ. 596. λέγην 597. η αδελφή. εξεβήσανα μιάς κατά
διόξουν 598. ἀλαμά. αγαπι. πόλιν. αδρεία 599. ὄσους ηβρα ὄπρός. ξή-
λίης τοῦς εδόκα 600. αδελφούς απέστειλα. πάσι. γόνήοῦσου 601. να
τοὺς επαρουναέλθοῦσι νοπίσομαι τοῦς. — Μετά σι. 601. η πρόσάπάντίσις
τού αχιλέος ηστό. — 602. ἀφοῦ. εβραιθίκασι. δίληνοῦ τηνοραν 603. ἐχε-
ροῦντα ἀφότερη δια ὀλητήν ὑκταν 604. μέχρι. πρόγεῦματος. ὄραν
605. ηδῶδεκα. προδή εσ: θαρωντα 606. λέγουν των αυθ. ἐρχ, ὁ πεθερόν
607. καὶ ὡς ηπάμε. ημῖς ἦσιν ἀπάντισοῦν το 608. νατόν δεξάμεθα. ημῆς
μετα χαρᾶς 609. πήδοῦν καβαλλήκέρβουσην ὡςπερ γοργί πετρίτες 610. μετά
βουκοῖνον. χαρᾶς τού. ταπεχνηδία

- ὑπᾶν εἰς συναπάντησιν μετὰ τὸν βασιλέαν,
 Ἐξέβη καὶ ἡ λιγερὴ μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως,
 καὶ ἀφ' οὗ τον ἐπλησίασαν ἀμφοτέρω: οἱ δύο
 τὸ ἄσπρο τὸ ἐρωτικὸ ὁ Ἀχιλλῆς-λαχτίζει,
 611 ὁ μόνος ἐπῆγεν ἔμπροσθεν, πεζεύουν, προσκυνοῦν τον.
 Ὁ πεθερὸς ἐπέζεψεν μετὰ τῆς δέσποινας του.
 20, α Εὐθύς περιλαμβάνου τον, γλυκέα καταφιλοῦν] τον,
 ἐπῆρέν τους, ἐπίγασιν ἀπέσω εἰς τὸ κάστρον
 καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγαν οἱ συγγενεῖς τῆς κόρης
 621 «Ἐδὲ φουδούλα καὶ ἄγουρος, ἐρωτικὸς στρατιώτης
 καλὰ καὶ εἶχεν τὴν ἀκοή, καλὰ καὶ τὴν ἀνδρείααν,
 ἀλλ' ἀκ τῆς θεᾶς φαίνεται ἔτι φρικτὸς ὑπάρχει.
 Χαρὰ ᾿ς καὶ εἰς τὴν ἐρωτικὴν ἐκείνην τὴν ὠραίαν
 ἔποῦ τον ἐπηκολούθησεν τὸν θαυμαστὸν ἐκεῖνον.»
 625 Ὁ βασιλεὺς ἤσπασατο τὴν ἐαυτοῦ θυγάτηρ,
 κατονειδίξειν ἔλεγεν χαμογελῶν ἠδέως
 «πῶς ἐκατέλιπες ἐσὺ πάντες τοὺς ἐδικούς σου
 καὶ ἀγούρους ἠκολούθησες ἀλλότριους καὶ ξένους ;»
 Ἡ κόρη δὲ χαμογελῶν κάτου ᾿στην γῆν ἐθώρειν.
 630 Ἔστησεν γοῦν ὁ βασιλεὺς τὴν κόρην καὶ τὸν νέον,
 ἀπὸ τὸ χέρι τοὺς κρατεῖ καὶ λόγους τοὺς ἐλάλειν

Εὐχὴ τοῦ πεθεροῦ εἰς τὸν Ἀχιλλέαν

«Τέκνα μου, καλὰ θρέμματα, ψυχῆς παρηγορίαν,

611. υπάντησινσυναπάντησιν μετών βασιλεαν 612. υλίγερή. ἀχηλέος
 613. τὸν ἐπλήσῆασαν ἀφῶταιρη ὁ δίο 614. ἀσπρο. ἐροτικό ο ἀχιλλῆς λα-
 χτήση 615. ἐπίγεν ἐπρ. πεζέβουν πρὸσκήνῆ των 616. ὁ πεθερὸς ἐπέζεψεν
 μετατοῖς δεσπίνᾶς της 617. εὐθύς περιλάπάνου τον γλίκέα καταφιλοῦν
 618. ἐπῆρεν. ἐπιγασην ἀπέσο εἰς 619. ἀλλήλους ἐλ. ἠσηγγενῆς τῆς 620. φου-
 δοῦλα. ᾠροτικόσ στρατιώτις 621. ὕγεν. καλά. ἀδρηίαν 622. ἀλακ τῆς θεᾶς
 φενεται ὀτηφρικήτός ὑπάρχει 623. χαράσ. οἷς τὴν ἐροτικόιν ἐκοίνην. ὠρεαν
 624. τὸν ἐπικόλουθησεν των θαύμαστών ἐκοίνον 625. ὁ. ἐσπάσατο τὴν ἐαυ-
 τοῦ θυγάτηρ 626. κατόδίνήξεν ἔλεγέν χαμώγελὸν ἠδῆος 627. πῶς ἐκάτελή-
 πες ἐσὶ πάντες τοῦς ἐδικούσου 628. ἀγούρους ἠκόλουθισές ἀλότρηους
 629. ἠκόρη δὲ χαμόγελὸν κάτουστίγηνεθῶρην 630. ἐστῆσεν. ο βασιλέσ. κῶ-
 ρην. τόνεον 631. ἀπο. χερὶ τοῦς κρατὴ λόγους. ἐλαλεν.—Μετὰ στ. 631. πε-
 θεροῦ ἠστών ἀχιλλέαν 632. θραίματα. παρήγορηαν

παρακαλῶ γάρ τὸν θεὸν νύκτα τε καὶ ἡμέραν
 γὰ σὰς ἀξιῶση γὰρ αὐτὸς νὰ σὰς εὐεργετήσῃ 20,β
 γὰ γίνεστε πολύχρονοι, στέμματος κληρονόμοι 135
 γὰ γίνεστε πολύχρονοι μέχρι μακροῦ τοῦ γήρως,
 γὰ μί, σὰς ἔλθῃ λυπηρὸν τὰ ἔτη τῆς ζωῆς σὰς.
 Αὐτὸ ἦτον ὁ γάμος τους, πᾶσα ἡ εὐλογία
 ἐκεῖ τοὺς ἐστεφάνωσεν, κρατεῖ καταφιλεῖ τους.
 Ἐγύρισεν ὁ Ἀχιλλεύς καὶ ἠφίλησεν τὴν κόρην 640
 ὁ βασιλεὺς ἐγέλασεν καὶ πάντες οἱ ἐδικοί του.
 Εὐθὺς ἐγένετο χαρὰ ἅπαντες εἰς ἐκείνους.
 Τὸ δειλινὸν ἐζήτησεν τὸ πρῶτόν του ἀγούρι
 γὰ σμίξουσιν γὰ δώσουσιν ἀλλήλως κονταρέαις
 μετὰ Ἀχιλλέως τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου τοῦ μεγάλου. 645
 Ἐσμίξασιν ἠπιλαλητὰ καὶ κρούουν κονταρέαις
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἐχαίρετον βλέποντα τοὺς ἰδικούς του.
 Ἄλλος καλὸς νεώτερος, ἔμμορφος καθαλλάρης
 φραγκίτζης πολυερωτικός, ἔμμορφος στρατιώτης,
 ἀπέσω ἦλθεν ἠπιλαλητὰ γὰ δώση κονταρέας 650
 καὶ πάντες ἐφοβέρισεν ἡ κονταριά του μόνον
 καὶ ὁ Πάντουρκλος τὸν ἠπιλαλεῖ], κρούει τον κονταρέαν, 21,α
 οὐδὲ αὐτὸς τὸν ἐσεισεν ποσῶς ἀπαὶ τῆς σέλλαν.
 Ὡς εἶδεν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς τὴν τόσην του τὴν τόλμην,

633. παρακαλῶ. τῶν. νύκτα τε καὶ ἡμέρας 634. νασας ἀξιῶσι. σὰς ἐβερ-
 γετήσῃ 635. ναγιγνέστε πολήχρονη στεῆματος κληρονόμι 636. να. πόλη χρο-
 νη μέχρι μακρον. γήρους 637. ναμισε ἔλθῃ λήπηρον τα ἔτη. ζοήσας
 638. ἦτον (ἐν μέσῳ διαγεγραμμένων ἄλλων γραμμάτων) ὁ γάμος. πᾶσα ἡ εὐλογία
 639. ἐκοί. ἐστεφάνωσεν κράτῃ κατάφιλή τους 640. ἐγίρησεν ὁ ἀχιλλεύς. φή-
 λησεν. τὴν κόρην. 641. ὁ βασιλεὺς ἐγέλασεν. ἡ ἐδικοί 642. εὐθὺς, ἅπαντες
 ἡς ἐκοίνους 643. δὴλήνον ἐζήτησεν. πρῶτον. ἀγούρη 644. νασμιζούσην
 ναδοῦσην ἀλλήλος κόνδαρες 645. μετατοῦ ἀχιλλέως. θαύμαστοῦ ἐκοίνου
 646. ἔσμιξασιν πηλαλητὰ. κρούουν κονταρέας 647. ὁ ἀχιλλεύς ἐχερέτων βλέ-
 πόντα τοὺς ἰδικούς 648. ἄλος κάλῳς νεότερος ἐμμορφος καθαλλάρης
 649. φραγκίτζης πόλη ὄρεο-τήκός ἐμμορφος στρατιώτης 650. ἀπέσο. πηλα-
 λητὰ ναδόση κόνταρέας 651. ἅπαντες ἐφοβέρησεν ἡ κόνταριά 652. ὦ πάν-
 τουρκλος τῶν πηλαλη κρούει. κόνταρήαν 653. οὐδε. τον εσεισεν πόσός ἀπε-
 τὴν σέλλαν 654. ὄσιδεν. ὁ ἀχιλλεύς τόλμην

- 655 τὸν Πάντουρκλον ἐλάλησεν, τοιαῦτα τότε λέγειν.
 «μὰ τὴν ἀνδρία μου ἦλεγα, Πάντουρκα, νὰ τον ρίξεις.»
 Ἄνεθιμόθην, ὄρισεν κανεὶς νὰ μὴν το μάθην,
 ὄρισεν νὰ τον φέρουσιν τὸν εμμορφον τὸν μαῦρον.
 Ἡ κόρη τὸ ἐγρόικησεν, κρατεῖ κατάφιλά τον
 καὶ λέγει τον· «αὐθέντη μου καθέξου ἐσὺ καὶ τὸ ὄθης
 φόβουμάθ τον, αὐθέντη μου, αὐτόνο τὸν στρατιώτην.»
 Καὶ τότε ἐθυμώθηκεν καὶ ἄκου τί την λέγειν.
 «Ἄν σὺ σε ἄγπου τὰ πολλὰ καὶ ἄποθου τὰ μεγάλα,
 μιὰ σφοντυλιὰ νὰ σ' ἐκρουγαν νὰ ἔβαινεν ἡ ψυχὴ σου.
 Δράκοντα σὺ περιπλακεῖς, λέων περιλαμπάνεις
 καὶ τὴν μικρὴν τὴν ἀλεποῦ οὕτως τὴν ἐφοδῆθης.
 Ὅμως ἐγὼ, ψυχίτζα μου, νὰ ἴδης τὸ τί εἶμαι,
 νὰ δείξω τὸν πατέρα σου τίνες ἀγοῦροι ἔχει.
 Εὐθὺς κοντάριν ἔρπαξεν βενέτικον μὲ τ' ἄστρον,
 21,6] ἡ ὄψι του ἐχάθηκεν μετὰ θυμοῦ μεγάλου
 670 καὶ ἀπὸ μακρὰν ἐπήδησεν κι' εὐρέθη καβαλλάρης,
 ὡς ἄστρον ἐξεπήδησεν καὶ εἰς τὸν φραγκόπλον ἦλθεν
 καὶ τὸν φραγκόπλον ἔλεγεν, γελῶντας συντυχαίνει·
 «στρατιώτη μου, οὐκ ἔμαθες πῶς κρούγουν κονταρέας»
 καὶ κονταρέαν τὸν ἔδωκεν ἀπανουθιά του ὄλη,
 675 σύσσελον τὸν ἐπέταξεν ὀμπρὸς ἑστὸν πεθερὸν του
 καὶ λέγει τον· «παράλαβε τοῦτον τὸν ἀνδρειωμένον

655. πάντουρκλον. τιαῦτα τὸν ἐλέγην 656. μάτην ἀδρία. ἦλεγα. νὰ τὸν
 ρίξεις 657. ἀνεθιμόθην ὀρήσενκάνης ναμίν τὸ 658. ὄρησεν νατὸν φέρου-
 σην. ἐμώρφον. μάβρον 658. ἡ κόρη το ἐγρόικησεν κρατὶ κατάφιλά 659. λέ-
 γη των αυθ. ἐσὴ καὶ τόδης 660. φόβουμέτων αυθ. στρατήοτην 661. εθί-
 μόθικεν. ἀκουτι τὴν λέγην 662. ανου σέ. πόλα. μεγάλα 663. σφὸ τί λά
 νασέ κρῦγα να. βγειε ὕ 664. δράκόντασι περιπλακοῖς λέον περιλαμπάνης
 665. μικρην. αλ. οὗτος. ἐφόβ. 666. ὄμος εγὼ ψυχίτζα. ναῖδες. ἦμαι
 667. ναδίξο τὸν πατερα. τίνες ἀγοῦρη ἔχη 668. εφθῆς κοντάρην εἴρπαξεν
 βενέτικον μὲ τ' ἄστρον 669. ὄψι, μεταθιμοῦ μαϊγάλου 670. μακράϊαν ἐ-
 πήδισεν. βραίθι καβαλάρης 671. ὡς ἐξεπηδίσεν. ἰς φραγκόπλον ἦλθεν
 672. φραγκόπλον γελόντασὴντήχένη 673. στρατιότη, ἐμάθες πὸς κρούγουν
 κόνταρέας 674. κόνταρέαν τὸν ἐδόκεν ἀπανου διὰ του ὄλη 675. σισέλον
 ἐπετ. ὀπρὸς τὸν 676. λέγη. τοῦτων, ἀνδριόμένον

καὶ στρατηγὸν σου χρῖσ' τοιοε καὶ πρῶτον κονταρέαν
καὶ ὀπισθεν ἐγύρισεν ὁ Ἀχιλλεύς εἰς τὴν κόρην.
Ἡ κόρη τὸν ἐδέξατο, κρατεῖ, καταφιλά τον,
ἐγύρισεν, ἐκάθησεν καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρην. 680
«Εἶδες ἐψές τὸν ἄγουρον αὐτὸν τὸν ἐφοβήθης
τὸ τί πῆδημα ἔποικεν ὀπρὸς ἔστον βασιλέαν
πῶς τὸν ἔπε με κόλπον κονδαρίου
κάτεχε, κόρη εὐγενική, ψυχὴ μου καὶ ζωὴ μου,
οὐδὲ κανεὶς εὐρίσκει]ται διὰ νά με πολεμήση 682
Ἐχε το εἰς τὴν καρδίαν σου μέσα ἔστον λογισμόν σου. 684
Ἄφ' οὗ γὰρ ἐδιέβησαν ἡμέραις τῆς χαρᾶς τως,
εὐθύς ἀπεχαιρέτισαν οἱ ἐδικοί τῆς κόρης
καὶ σὺν αὐτοῖς ἐξέβησαν διὰ νά τον παραβγάλουν.
Ἦτον ὁ τόπος δύσβατος καὶ ὄλος καλαμώδης 690
λέων ἐξέβη φοβερός ἀπέσω ἀπ' τὸ καλάμιν
καὶ ὁ βασιλεύς ἐφώνησεν «ἄρχοντες, ἔδε λέων».
Εὐθύς πεζεύει ὁ Ἀχιλλεύς, κρατεῖ ἀπελλατῖκι
καὶ τὸν λέον ἐζήτησεν καὶ εἰς αὐτὸν κατέβη
καὶ ἰπελλατικιάν τὸν ἔδωκεν ἀπάνου ἔστο κεφάλιν, 695
τὸ ἀπελλατῖκιν ἔρηξεν, πιάνει τον ἐκ τὸ στόμα
καὶ μέσα τὸν ἐδίχασεν τὸν λέοντα εἰς δύο
καὶ ἄφηκαν τὸν λέοντα καὶ ἰπᾶσι τὴν ὁδὸν τους.
Ἐδιέβηκεν ὁ Ἀχιλλεύς ὡς δυὸ μιλλίων τόπον,

677. στρατηγὸν. κρηστονε. πρώτων κονταρέον 678. ὀπισθεν ἐγύρισεν
ὡ ἀχιλλεύς ἧς 679. ἦ. εδ. κράτη καταφήλά 680. ἐγύρισεν ἐκάθησεν. λεγη-
κώρη 681. ἠδης. αγουρον αυτών (καὶ δεύτερον : τὸν αρουγον αυτών ἀλλὰ
διαγεγραμμένον) των ἐφοβήθης 682. τὴ πῆδιμα ἔπηκεν ὀπρὸς τὸν βασιλέαν
683. πὸς τὸν ἐπβλήτήξα κλόλπον. κονδαρίου 684. κάτεχει κόρη εὐγενήκοι,
ψυχὴ. ζωὴ 685. οὐδὲ κανῆς ἐβρίσκειται διαναμε πολέμισι 686. τωιστὶν κάρ-
δίαν. στων λόγισμὸν 687. αφοῦ. ἐδιέβησαν ημερες τῆς χαρᾶ τος 688. ἐ-
φθῆς ἀπέχερέτισαν ἢ ἐδικοί τῆς κόρης 689. σην αυτῆς. διανατῶν πάραυγί-
λου 690. ἦτον ὁ. δισβατος. ὄλος καλαμόδις 691. λέον. φόβερός απέσο
απετὸ καλάμην 692. ὁ βασήλεύς ἐφονησεν ἰρχοντες ἔδε λέον 693. εφθῆς
πέξέβη ὁ ἀχιλλεύς κατὰ πρῶτον ἠρξατο γράφων ὁ γραφεύς : βασ.) κρατὴ ἀπελατῖκοι
694. τών. ἐζήτησεν. ἧς. ἐκατ. 695. και πελατήκοιαν τὸν ἐδόκεν ἰστοὸ κε-
φάλην 696. ἀπέλατῖκην ἔρηξεν πῆανῆ των 697. ἧς δίο 698. ἐφ. λέοντα
πᾶση. ὁδοῦν 699. ὁ ἀχιλλεύς ὡς δίο μίληον

700. εὐθύς ἀπεχαιρέτησαν οἱ συγγενεῖς τῆς κόρης·
ὁ Ἀχιλλεὺς εἰσχώρησεν μετὰ τῆς ποθητῆς του,
22.β τὴν κόρην τὴν ἐρωτικὴν καὶ τὴν ὠραιωμένην
περιλαμβάνει· τὴν σφιχτὰ γλυκέα καταφιλεῖ τὴν
καὶ εἰς τὴν κλίνην ἔπεσεν τὴν ἔμμορφην ἐκείνην.
705. Λοιπὸν τὸ λέγω τὰ πολλὰ καὶ οὐδὲν τα περικόπτω ;
Ἐξῆ χρόνους ἐχαίρονταν ἀμφοτέρω· οἱ δύο
καὶ ἀφόντου ἐπληρώσαντο· ἔξη καὶ μόνο χρόνους
ὁ Χάρως τὴν ἐξέλειψεν τὴν χαρμονὴν ἐκείνην.
Τοὺς εὐγενεῖς ὁ θάνατος καὶ τοὺς ὠραιωμένους
οὐκ ἔλεει τὰ κάλλη τους· νὰ τα καταμαραίνῃ.
Ἐφθασεν καὶ ὁ θάνατος σήμερον τῆς φιδούλας
καὶ ὡς ἄστρον εἰς τὴν κλίνην τῆς ἐκοίτετον ἀπάνου
καὶ εἴ τις ποτὲ οὐκ ἐδάκρυσεν δάκρυ· ἀπὸ καρδίας
ἂν ἦτον λιθοκάρδιος τότες οὐν νὰ ἐθρήνα.
705. Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐστέναξεν μετὰ πολλῶν δακρύων
ἐπῆγεν καὶ ἐκούμπησεν πλησίον εἰς τὴν κόρην
καὶ ἡ κόρην ἐδάκρυσεν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγειν·
23.α ἔαν ἔχῃς δύναμιν πολλὴν καὶ θαυμαστὴν ἀνδρῖαν
νὰ πάρῃς τὸ σπαθίτζι σου νὰ σφάξῃς τὸν ἐχθρόν σου,
720 ἀμμ' ἐκ παντός ἀφίνεις με καὶ ἄλλος με λαμβάνει».
Καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων
«ἂν ἦτον τρόπος, ὀμμάτια μου, νὰ ἴστεκετον ὀμπρός μου
καὶ ἂν ἦτον ὅλος σίδερον καὶ πάφρικτος ὡς λέων,

700. ἐφθίς ἀπεχαιρέτησαν ἰσίγγενῆς· κόρης 701. ὁ ἀχιλλεὺς τῆς κόρησεν
(ὠραιωμένον εἰς : ἐνικορησεν ;) μετὰ τῆς πόυητῆς 702. τὴν κ. καὶ τὴν ορεό-
τικὴν. ὠρέδωμένη 703. περιλαπάνη. σφιχτὰ γλήκαϊα καταφιλή 704. ἡστί
κλίνην ἔπεσεν. ἐμορφην ἐκείνην 705. λήπώ τη. ταπόλά. οὐδέν. περήκόπτο
706. ἔξη. ἐγεροῦντα ἀφότερη ἢ δύο 707. ἀφ. ἐπλήρωσανση ἔξη 708. ὁ χα-
ρως τὴν ἐξέληψεν. χαρμονὴν ἐκείνην 709. τοὺς συγγενῆς ὁ θαν. τὸς ὠρεόμέ-
νους 710. ελεῖ τα καλή. τὰ καταμαρένη 711. ἐφθ. ὁ θαν. τῆς φιδούλας
712. ὅς. εἰς. κλίνην. ἐκίτετων. απ. 713. ὕτης-τ πόται. ἐδάκρησεν δ. κρηάπο
καρδίας 714. ἀνήτων λήθου κάρδιος τότε σου νὰ ἐθρίνα 715. ὁ ἀχιλλεὺς.
μετὰ πολλῶν δακρύων 716. ἐπῆγεν. ἐκούμπησεν πλησίον ὕστη 717. ἡ κόρη
ἐδάκρησεν. ἐκείνον λέγειν 718. δ. δυναμιν πολλήν. θαυμαστὴν ἀδρῖα 719. ναπα-
ρης σπαθίτζη να 720 ἀμ' ἐκ παντός ἀφηνεῖς ἄλλος με λάβάνη 721. ὁ ἀχι-
λλεὺς τὴν ἐλ. μετὰ πόλον δακρῶν 722. ἀνήτων ὀρόμος ὀμάτια. ναέστεκεται
ὀμπρός 723. ἀνήτον ὅλος σίδερον. παφρῖκτος ὅς λέων

- ἀρματωμένος δυνατὰ καὶ κατοχυρωμένος
 ἃ δὲν τὸν ἔθετα ὡς νεκρόν, ἃς με λιθοβολοῦσαν. 725
- Ἄμμη ὡς κλέπτῃς ἔρχεται, κανεὶς οὐδὲν τὸν βλέπειν.
 Καὶ ἡ κόρη σιγήσασα μικρὴ φωνίτῃα σύρνει,
 ἔδακρυσαν, ἔστέναξε καὶ πρὸς τὸν νέον λέγειν·
 «ὦ θαυμαστὲ καὶ δυνατὲ κύρι μου καὶ αὐθέντη,
 οὐδὲν γινώσκεις ἀκριδῶς τὴν βίαν τοῦ πολέμου 730
 ἐποῦ ἐπαραστάθηκες νὰ μὴ μας καταδράξουν ;
 Ἐκεῖνα ὅλα ἐπαρικήθηκα καὶ τοὺς γονεῖούς μου ἀφήκα
 καὶ τοὺς χρυσοὺς μου τοὺς] ἀδελφοὺς καὶ δλους τοὺς 24,6
 [ἐδικούς μου
 καὶ ἐσένα ἐκολούθησα. νὰ μὴ ἀποχωριστοῦμε
 Λοιπὸ παρ' αὐτὰ ἀφήκεις με καὶ ἄλλος με λαμβάνει ; 735
 Εὔξου με, αὐθέντη, εὔξου με, μὴ με ἀλησμονήσης.
 Οὐκ ἔμποροῦν τὰ χεῖλη μου νὰ σε συντύχου πλέον,
 οὐκ ἔμποροῦν τὰ ἴματα μου νὰ σε ἀνατρανίσουν.
 Τὸ φῶς μου ἐθαμπώθηκεν, πῶς οὐδὲν ἐβλέπω
 καὶ ἡ φωνὴ τοῦ λόγου μου τῶρα κατακρατήθη, 740
 τὸ κάλλος μου ἠλλοιώθηκε, ἡ ἐμορφία μου ἐχάθη.
 Τοιοῦτο ἀκούσας ὁ Ἀχιλλεύς ἐκείνων τῶν ρημάτων
 εὐθύς ἐλιγοθύμησεν, ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην.
 Ὁ βασιλὴς καὶ ἡ δέσποινα τὸν ἄγοῦρον κρατοῦσι,
 μύρας στολὰς ἐφόρεσαν οἱ δώδεκά του ἀγοῦροι, 745

721. ἀρματωμένος δυνατὰ. κατέφηρόμενος 725. ἃ. τὸν ἔθεταὸς νεκρόν
 εἰς με λιθοβολοῦσαν 727. ἀμὶ ὡς κλέπτῃς ἔρχ. κανῆς. τῶν βλέπειν 727. ἡ
 κόρη σιγήσασα μικρὴ φωνίτῃα σήρην 728. ἔδακρυσαν. τόνεον λέγειν
 729. ὦ θαυμάστὲ δύνατε κήρη. αυθ. 730. γινώσκεις ἀκριβῶς τῆβίαν τοῦ
 πολέμου 731. ἐποῦ ἐπαρασταθίκες ναμί 732. ἐκεῖνα ὅλα ἐπαρικήθηκα καὶ
 γονεῖούς. αφήκα 733. χρυσοὺς. ἀδελφοὺς. ὄλους. ἐδικούς 734. ἐσοῖνα ἐκό-
 λούθησα ναμί ἀπόχριστοῦμαι 735. λήπὸ παραυτὰ αφήκεις. αλὸς μελάβιανη
 736. εὔξουμαι αυθέντει εὔξουμαι μι. ἀλήσμονήσης 737. οἴκλήπώρουν τα
 χήλη. νασὲ σηντίχου 738. ἠπόρουν. νασὲ ἀνατρανήσουν 739. φῶς. ἐθαπό-
 θικεν πόσος οὐδὲν 740. ἠφόνῃ τού, τῶρα κατακρατήθη 741. κάλος ἠηλό-
 θικὲ ἡ ἐμορφία 742. τήουτῶ ἀκούσας ὁ βασιλὴς ἐκίνον. ρήματων
 743. εὐθίης ἐλιγοθίμισεσεν επ. ἡς. κλίνην 744. ὁ. ὁδέσπινα ἀγοῦρων κρατοῦσι
 745. μύρας στῶλὰς. ἡ δώδεκά. ἀγοῦρη

τάς κεφαλάς των ἐκλίναν, μεγάλην θλίψιν ἔχουν.

Ἡ κόρη ἐνεστέναξε καὶ πρὸς τὸν νέον λέγει·

«εὔξου με, αὐθέντη, εὔξου με, μή με ἀλησμονή]σης. 24,α:

Ἔλα με, αὐθέντη μου καλέ, γὰ ἀποχωριστοῦμε

750 δεῦτε πάλιν ἅπαντες ἄς ἀποχαιρετιστοῦμε,

ἢ γὰρ ψυχὴ μου ἐσπάραξεν, ὁ θάνατός με ἔπαρνει».

Καὶ πάντες ἐσυναχθησαν, ἔλοι καταφιλοῦν την.

ὁ λέων ἐβρυχήστηκεν καὶ τὴν στολὴν του ρίπτει

καὶ τὸ μαχαίριν ἔρπαξεν γὰ δώση τὸν ἑαυτὸν του

755 καὶ οἱ δώδεκα τὸ ἔρπαξαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ νέου

Ἡ μήτηρ του καὶ ὁ κύρις του, ἔλοι οἱ ἐδίκοί του

θρήνον πολὺν ἐποίησαν μέγαν καὶ ὑπὲρ μέτρον.

Τίς γὰ ἔτον λιθοκάρδιος τότε οὖν γὰ ἐθρήνα

μὲ ἔλην τὴν καρδίαν του καὶ μετὰ τὴν ψυχὴ του.

760 Τὸ λοιπὸν τότε ἔφθασεν ὁ θάνατος τῆς κόρης

ἐκείνης τῆς εὐγενικῆς καὶ τῆς ὠραιομένης.

Ὁ Ἀχιλλῆς ἐκοίτετον κείμενος εἰς τὴν κλίνην

ὡς ἄψυχος καὶ ἀνάστητος ὡσάν νενεκρωμένος.

746. κέφ. ἐκλίναν μαίγᾳλην θλυψην 747. ἦ. ἐνεσταγνησεν. τονεον λέγει
748. εὔξουμαι. εὔξουμαι μῖμαι ἀλήσμονή]σης 749. αὐθέντι. καλαί να ἀπό-
χορηστοῦμαι 750. παλην ἅπαντες ἄς ἀπόχερέτιστοῦμαι 751. ὁ. ψιχή. ὁ
θάνατος μὲ πέρνη 752. πάντες ἐσίναχθησαν ὦλη κάταφηλούτην 753. ὁ
λέων ἐβρυχήστηκεν στολὴν. ρήπτη 754. τομαχέσην ἔρπαξεν ναδόσι. ἑαυτων
755. ὠδόδαίκα τὴν ἑπάρξαν ἐκ τῆς χηρός τοῦ νέου 756. ὁ μίτιρ. ὁ κηρης.
κίλη ἢ ἐδίκοί 757. θρήνον πόλην ἐπίησαν. πόλην ἡπέρ μ. 758. νατων λη-
θόκάρδιος τὸ τέ σου ναέθρίνα 759. μεῶλην. κάρδια. μετὰ την 760. ληπών
εὔθασεν ὁ θαν. τῆς 761. ἐκοίνης τῆς εὐγένηκης καιτης ὠρέωμένης 762. ὁ
αχίλλῆς ἐκήτέτων κοιμένος ης. κλη 763. ὁς ἀψηχος. ἀνέστητος ὡσάν νενε-
κρωμένος.